

למוזד יומי משניות זוהר

עם תיקוני זוהר

דף ליום לסיום בשנה

בעידודו של מו"ר הרה"צ שליט"א

יוצא לאור ע"י חסידי ברסלב

יבנאל עיר ברסלב,

עיר שומרי הלשון, עיר השמחה

פרשת

כי תצא תשפ"ו

ניתן להשיג בתיבה בכניסה להיכל מוהרא"ש

או שלח צרף למייל: breslevsheli1@gmail.com

נדפס לזכות נשמתו הטהורה

של כ"ק אדמו"ר עט"ר

מוהרא"ש

ר' אליעזר שלמה בן

ר' מנחם זאב זי"ע

לזכות מורנו ורבנו הרה"צ

ר' יצחק שמואל אהרן לעזער

שליט"א

יהי רצון שימשיך להנהיג את הקהילה הקדושה מתוך

בריאות איתנה ונחת מכל יצ"ח ותלמידיו

לזכות נשמתם הקדושה והטהורה של

רבי חייא ובניו חזקיה ויהודה

ולזכות

רב המנונא סבא ורב הונא ריש גלותא

טוב לומר לפני ה' המוד :

ה'למוד במשניות ובזהר הקדוש יהיה לעלוי השכינה הקדשה
והל'קל צ'ערה, לעלוי כל נשמות ישראל שנפטרין מן העולם,
גאלה, ישועה, רפואה והצלחה לכלל נשמות ישראל
ברוחניות ובגשמיות, גלוי משיח צדקנו ברחמים ובגין בית
מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

מסכת שבועות פרק ג

א. שבועות – שתיים שהן ארבע: 'שבועה שאכל', ו'שלא אכל', 'שאכלתי', ו'שלא אכלתי', 'שבועה שלא אכל', ואכל כל שהוא – חייב; דברי רבי עקיבא. אמרו לו לרבי עקיבא: היכן מצינו באוכל כל שהוא, שהוא חייב, שזה חייב? אמר להן רבי עקיבא: וכי היכן מצינו במדבר ומביא קרבן, שזה מדבר ומביא קרבן? 'שבועה שלא אכל', ואכל ושתה – אינו חייב אלא אחת. 'שבועה שלא אכל', ושתה – חייב שתיים: ב. 'שבועה שלא אכל', ואכל פת חטין ופת שעורין ופת פסמין – אינו חייב אלא אחת. 'שבועה שלא אכל פת חטין ופת שעורין ופת פסמין', ואכל – חייב על כל אחת ואחת: ג. 'שבועה שלא אשתה', ושתה משקין הרבה – אינו חייב אלא אחת. 'שבועה שלא אשתה יין ושמן ודבש' ושתה – חייב על כל אחת ואחת: ד. 'שבועה שלא אכל', ואכל אכלים שאינן ראויין לאכילה, ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה – פטור. 'שבועה שלא אכל', ואכל נבלות וטרפות, שקצים ורמשים – חייב. רבי שמעון פוטר. אמר: 'קונם אשתי נהנית לי אם אכלתי היום', והוא אכל נבלות וטרפות, שקצים ורמשים – הרי אשתו אסורה: ה. אחד דברים של עצמו, ואחד דברים של אחרים, ואחד דברים שיש בהן ממנו, ואחד דברים שאין בהם

ממנו. כיצד? אמר: 'שבועה שאתן לאיש פלוני ושללא אתן', 'שנתתי ושללא נתתי', 'שאישן ושללא אישן', 'שישנתי ושללא ישנתי', 'שאזרק צרור לים, ושללא אזרק', 'שזרקתי ושללא זרקתי'. רבי ישמעאל אומר: אינו חייב אלא על העתיד לבוא, שנאמר (ויקרא ה, ד): "להרע או להיטיב". אמר לו רבי עקיבא: אם-כן אין לי אלא דברים שיש בהן הרעה והטבה; דברים שאין בהן הרעה והטבה מניין? אמר לו: מרבוי הפתוב. אמר לו: אם רבה הפתוב לכך – רבה הפתוב לכך: ו. נשבע לבטל את המצוה, ולא בטל – פטור. לקיים ולא קיים – פטור. שהיה בדין שיהא חייב, כדברי רבי יהודה בן בתירא. אמר רבי יהודה בן בתירא: מה אם הרשות שאינו משבע עליה מהר-סיני – הרי הוא חייב עליה. מצוה שהוא משבע עליה מהר-סיני, אינו דין שיהא חייב עליה? אמרו לו: לא, אם אמרת בשבועת הרשות, שכן עשה בה 'לאו' כ'הן', תאמר בשבועת מצוה, שלא עשה בה 'לאו' כ'הן', שאם נשבע לבטל ולא בטל – פטור: ז. 'שבועה שלא אכל כפר זו', 'שבועה שלא אכלנה', 'שבועה שלא אכלנה', ואכלה – אינו חייב אלא אחת. זו היא שבועת בטוי שחייבין על זדונה מכות, ועל שגגתה קרבן עולה ויורד. שבועת שוא – חייבין על זדונה מכות, ועל שגגתה פטור: ח. איזו היא שבועת

א. שְׁבוּעַת הָעֵדוּת נוֹהֶגֶת בְּאֲנָשִׁים וְלֹא בְּנָשִׁים, בְּרַחוּקִין וְלֹא בְּקִרְוֵינָה, בְּכָשָׁרִים וְלֹא בְּפִסּוּלִין. וְאִינָה נוֹהֶגֶת אֲלֵא בְּרֵאוּיִין לְהַעֲיֵד, בְּפָנֵי בֵּית-דִּין וְשִׁלָּא בְּפָנֵי בֵּית-דִּין, מִפִּי עֲצָמוֹ. וּמִפִּי אֲחֵרִים, אֵין חִיבִין, עַד שְׂיִכְפְּרוּ בָּהֶן בְּבֵית-דִּין, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר; וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים: בֵּין מִפִּי עֲצָמוֹ וּבֵין מִפִּי אֲחֵרִים, אֵינָן חִיבִין עַד שְׂיִכְפְּרוּ בָּהֶן בְּבֵית-דִּין: ב. וְחִיבִין עַל זִדּוֹן הַשְּׁבוּעָה, וְעַל שִׁגְגָתָה עִם זִדּוֹן הָעֵדוּת, וְאֵינָן חִיבִין עַל שִׁגְגָתָהּ. וְמָה הֵן חִיבִין עַל זִדּוֹן הַשְּׁבוּעָה? קֶרְבֵּן עוֹלָה וְיֹרֵד: ג. שְׁבוּעַת הָעֵדוּת פִּיצֵד? אָמַר לְשָׁנִים: 'בּוֹאוּ וְהַעֲיִדוּנִי' – 'שְׁבוּעָה שְׂאִין אָנוּ יוֹדְעִין לָהּ עֵדוּת', אוֹ שְׂאֵמְרוּ לוֹ: 'אֵין אָנוּ יוֹדְעִין לָהּ עֵדוּת' – 'מִשְׁבִּיעַ אָנִי עֲלֵיכֶם', וְאָמְרוּ: 'אֱמֵן' – הָרִי אֱלוֹ חִיבִין. הַשְּׁבִיעַ עֲלֵיהֶן חֲמִשָּׁה פְּעָמִים חוּץ לְבֵית-דִּין, וּבָאוּ לְבֵית-דִּין וְהוֹדּוּ – פְּטוּרִים. כְּפָרוּ – חִיבִים עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. הַשְּׁבִיעַ עֲלֵיהֶן חֲמִשָּׁה פְּעָמִים בְּפָנֵי בֵּית-דִּין וְכָפְרוּ – אֵינָן חִיבִין אֲלֵא אַחַת. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: מָה טַעַם, הוֹאִיל וְאִינָם יְכוּלִין לַחֲזֹר וּלְהוֹדוֹת: ד. כְּפָרוּ שְׁנִיָּהּ כְּאַחַת – שְׁנִיָּהּ חִיבִין. בְּזֶה אַחֵר זֶה – הָרֵאשׁוֹן חֵיב, וְהַשְּׁנִי פְטוּר. כָּפַר אֶחָד, וְהוֹדָה אֶחָד – הַכּוֹפֵר חֵיב. הָיוּ שְׁתֵּי כֶּתִי עֲדִים: כְּפָרָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְאַחֲרֶיהָ כְּפָרָה הַשְּׁנִיָּה – שְׁתֵּיהֶם חִיבוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהָעֵדוּת יְכוּלָה לְהִתְקַיֵּם בְּשְׁתֵּיהֶן: ה. 'מִשְׁבִּיעַ אָנִי עֲלֵיכֶם, אִם לֹא תָבוֹאוּ וְתַעֲיִדוּנִי, שְׂשִׁישׁ לִי

שְׂוֹא? נִשְׁבַּע לְשָׁנוֹת אֶת הַיָּדוּעַ לְאָדָם, אָמַר עַל הָעֲמוּד שֶׁל אָבִן, שֶׁהוּא שֶׁל זֶהָב, וְעַל הָאִישׁ שֶׁהוּא אִשָּׁה, וְעַל הָאִשָּׁה שֶׁהִיא אִישׁ. נִשְׁבַּע עַל דְּבַר שְׂאִי אֶפְשָׁר: 'אִם לֹא רָאִיתִי גָמֶל שְׁפוּרָח בְּאוֹיֵר', וְ'אִם לֹא רָאִיתִי נֶחֱשׁ כְּקוֹרֶת בֵּית הַבַּד'; אָמַר לְעֲדִים: 'בּוֹאוּ וְהַעֲיִדוּנִי', 'שְׁבוּעָה שִׁלָּא נַעֲיִדְךָ'; נִשְׁבַּע לְבָטֵל אֶת הַמִּצְוָה: שִׁלָּא לַעֲשׂוֹת סִפָּה, וְשִׁלָּא לְטַל לִוְלָב, וְשִׁלָּא לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין – זֶה הִיא שְׁבוּעַת שְׂוֹא, שְׁחִיבִין עַל זִדּוֹנָהּ מִכּוֹת, וְעַל שִׁגְגָתָהּ פְטוּר: ט. 'שְׁבוּעָה שְׂאֵכֵל כָּפַר זֶה', 'שְׁבוּעָה שִׁלָּא אֲכָלָנָה' – הָרֵאשׁוֹנָה שְׁבוּעַת בְּטוּי, וְהַשְּׁנִיָּה שְׁבוּעַת שְׂוֹא. אֲכָלָה – עָבַר עַל שְׁבוּעַת שְׂוֹא. לֹא אֲכָלָה – עָבַר עַל שְׁבוּעַת בְּטוּי: י. שְׁבוּעַת בְּטוּי נוֹהֶגֶת בְּאֲנָשִׁים וּבְנָשִׁים, בְּרַחוּקִים וּבְקִרְוֵינָה, בְּכָשָׁרִים וּבְפִסּוּלִין, בְּפָנֵי בֵּית-דִּין, וְשִׁלָּא בְּפָנֵי בֵּית-דִּין, מִפִּי עֲצָמוֹ. וְחִיבִין עַל זִדּוֹנָהּ מִכּוֹת, וְעַל שִׁגְגָתָהּ קֶרְבֵּן עוֹלָה וְיֹרֵד: יא. שְׁבוּעַת שְׂוֹא נוֹהֶגֶת בְּאֲנָשִׁים וּבְנָשִׁים, בְּרַחוּקִים וּבְקִרְוֵינָה, בְּכָשָׁרִים וּבְפִסּוּלִים, בְּפָנֵי בֵּית-דִּין, וְשִׁלָּא בְּפָנֵי בֵּית-דִּין, וּמִפִּי עֲצָמוֹ. וְחִיבִין עַל זִדּוֹנָהּ מִכּוֹת וְעַל שִׁגְגָתָהּ פְטוּרִין. אַחַת זֶה, וְאַחַת זֶה, הַמִּשְׁבִּיעַ מִפִּי אֲחֵרִים – חֵיב. פִּיצֵד? אָמַר: 'לֹא אֲכָלְתִּי הַיּוֹם, וְלֹא הִנַּחְתִּי תְּפִלִּין הַיּוֹם', 'מִשְׁבִּיעַךְ אָנִי', וְאָמַר: 'אֱמֵן' – חֵיב:

מִסְכַּת שְׁבוּעוֹת פָּרָק ד

מִמּוֹן כְּפָקְדוֹן: ט. 'מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם, כְּשֶׁתִּדְעוּן לִי עֲדוֹת שֶׁתְּבוֹאוּ וּתְעִידוּנִי' – הָרִי אֵלֹו פְּטוּרִים, מִפְּנֵי שֶׁקִּדְמָה שְׁבוּעָה לְעֲדוֹת: י. עֶמֶד בְּבֵית־הַכִּנֶּסֶת, וְאָמַר: 'מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם, שְׂאֵם אַתֶּם יוֹדְעִים לִי עֲדוֹת, שֶׁתְּבוֹאוּ וּתְעִידוּנִי' – הָרִי אֵלֹו פְּטוּרִין, עַד שִׁיְהִיָּה מִתְּפוֹן לָהֶם: יא. אָמַר לְשָׁנִים: 'מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם אִישׁ פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִי, שְׂאֵם אַתֶּם יוֹדְעִין לִי עֲדוֹת, שֶׁתְּבוֹאוּ וּתְעִידוּנִי' – 'שְׁבוּעָה שְׂאִין אֲנִי יוֹדְעִין לָךְ עֲדוֹת', וְהֵם יוֹדְעִין לוֹ עֲדוֹת, עַד מִפִּי עַד, אוֹ שֶׁהָיָה אֶחָד מֵהֶן קָרוֹב אוֹ פָּסוּל – הָרִי אֵלֹו פְּטוּרִין: יב. שֶׁלַח בֵּיד עֶבְדּוֹ, אוֹ שֶׁאָמַר לָהֶן הִנֵּתִבָּע: 'מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם, שְׂאֵם אַתֶּם יוֹדְעִין לוֹ עֲדוֹת, שֶׁתְּבוֹאוּ וּתְעִידוּהוּ' – הָרִי אֵלֹו פְּטוּרִין, עַד שִׁישְׁמְעוּ מִפִּי הַתּוֹבֵעַ: יג. 'מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם', 'מִצְוָה אֲנִי עֲלֵיכֶם', 'אוֹסְרָכֶם אֲנִי' – הָרִי אֵלֹו חֵיבִין. 'בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ' – הָרִי אֵלֹו פְּטוּרִין. 'בְּאֵל"ף דַּל"ת', 'בְּיו"ד ה"א', 'בְּשִׁדִּי', 'בְּצִבְאוֹת', 'בְּחֲנוֹן וְרַחוּם', 'בְּאֶרֶץ־אֲפִים וְרַב חֶסֶד', וּבְכָל הַכְּנוּיִין – הָרִי אֵלֹו חֵיבִין. הַמְקַלֵּל בְּכָלָן – חֵיב, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר; וְחֻכְמִים פּוֹטְרִין. הַמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ בְּכָלָן – חֵיב, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר; וְחֻכְמִים פּוֹטְרִין. הַמְקַלֵּל עַצְמוֹ וְחִבְרוֹ בְּכָלָן – עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה. 'יִפְכָּה אֱלֹהִים', וְ'כֵן יִפְכָּה אֱלֹהִים' – זֶו הִיא "אֵלֶּה" הַכְּתוּבָה בַּתּוֹרָה. 'אֵל יִפְכָּה',

בֵּיד פְּלוֹנִי פְּקָדוֹן וּתְשׁוּמַת־יָד וְגִזְל וְאִבְדָּה' – 'שְׁבוּעָה שְׂאִין אֲנִי יוֹדְעִין לָךְ עֲדוֹת' – אִין חֵיבִין אֲלֹא אַחַת. 'שְׁבוּעָה שְׂאִין אֲנִי יוֹדְעִין, שִׁישׁ לָךְ בֵּיד פְּלוֹנִי, פְּקָדוֹן וּתְשׁוּמַת־יָד וְגִזְל וְאִבְדָּה' – חֵיבִין עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. 'מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם אִם לֹא תְבוֹאוּ וּתְעִידוּנִי, שִׁישׁ לִי בֵּיד פְּלוֹנִי פְּקָדוֹן: חֲטִין וּשְׁעוּרִין וְכֶסֶםִין' – 'שְׁבוּעָה שְׂאִין אֲנִי יוֹדְעִין לָךְ עֲדוֹת' – אִין חֵיבִין אֲלֹא אַחַת. 'שְׁבוּעָה שְׂאִין אֲנִי יוֹדְעִין לָךְ עֲדוֹת, שִׁישׁ לָךְ בֵּיד פְּלוֹנִי, חֲטִין וּשְׁעוּרִין וְכֶסֶםִין' – חֵיבִין עַל כָּל אַחַת וְאַחַת: ו. 'מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם אִם לֹא תְבוֹאוּ וּתְעִידוּנִי, שִׁישׁ לִי בֵּיד פְּלוֹנִי גִזְל', וְ'חֲצִי גִזְל', 'תְּשִׁלוּמִי כָּפֹל', 'תְּשִׁלוּמִי אַרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה', וְ'שְׂאֵנִס אִישׁ פְּלוֹנִי אֶת בְּתִי', וְ'פֶתַח אֶת בְּתִי', וְ'שֶׁהֲכִנִי בְּנִי', וְ'שֶׁחָבַל בִּי חֲבֵרִי', וְ'שֶׁהִדְלִיק אֶת גְּדִישֵׁי בְּיוֹם־הַכַּפּוּרִים' – הָרִי אֵלֹו חֵיבִין: ז. 'מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם, אִם לֹא תְבוֹאוּ וּתְעִידוּנִי שְׂאֵנִי כֹהֵן', 'שְׂאֵנִי לוֹי', 'שְׂאֵנִי בֶן גְּרוּשָׁה', 'שְׂאֵנִי בֶן חִלּוּצָה', 'שְׂאֵנִי פְּלוֹנִי כֹהֵן', 'שְׂאֵנִי פְּלוֹנִי לוֹי', 'שְׂאֵנִי בֶן גְּרוּשָׁה', 'שְׂאֵנִי בֶן חִלּוּצָה', 'שְׂאֵנִס אִישׁ פְּלוֹנִי אֶת בְּתוֹ', וְ'פֶתַח אֶת בְּתוֹ', וְ'שֶׁחָבַל בִּי בְּנִי', וְ'שֶׁחָבַל בִּי חֲבֵרִי', וְ'שֶׁהִדְלִיק גְּדִישֵׁי בַשֶּׁבֶת' – הָרִי אֵלֹו פְּטוּרִין: ח. 'מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם, אִם לֹא תְבוֹאוּ וּתְעִידוּנִי, שֶׁאָמַר אִישׁ פְּלוֹנִי לְתֵן לִי מֵאֲתִים זֶזוּ, וְלֹא נָתַן לִי' – הָרִי אֵלֹו פְּטוּרִים, שְׂאִין חֵיבִין אֲלֹא עַל תְּבִיעֵת

וַיְבָרְכֵהוּ, וַיֵּיטִיב לָהּ - רַבִּי מֵאִיר מְחִיב, וְחֻכָּמִים פּוֹטְרִין:

מִסֻּכַּת שְׁבוּעוֹת פָּרָק ה

א. שְׁבוּעַת הַפְּקָדוֹן - נוֹהֶגֶת בְּאֲנָשִׁים וּבִנְשִׁים, בְּרַחוּקִים וּבִקְרוּבִים, בְּכַשְׂרִים וּבִפְסוּלִים, בְּפָנֵי בֵּית-דִין וְשֵׁלָא בְּפָנֵי בֵּית-דִין, מִפִּי עֲצָמוֹ; וּמִפִּי אֲחֵרִים - אֵינוֹ חַיֵּב עַד שְׂיִכְפֹּר בּוֹ בְּבֵית-דִין, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים: בֵּין מִפִּי עֲצָמוֹ, בֵּין מִפִּי אֲחֵרִים, כִּיּוֹן שְׂכַפֵּר בּוֹ - חַיֵּב. וְחַיֵּב עַל זְדוּן הַשְּׁבוּעָה וְעַל שִׁגְגָתָהּ עִם זְדוּן הַפְּקָדוֹן, וְאֵינוֹ חַיֵּב עַל שִׁגְגָתָהּ. וְמָה חַיֵּב עַל זְדוּנָהּ? אָשֶׁם בְּכֶסֶף שְׁקָלִים: ב. שְׁבוּעַת הַפְּקָדוֹן, כִּיצַד? אָמַר לוֹ: 'תֵּן לִי פְקָדוֹנִי שְׂיֵשׁ לִי בִידֶךָ' - 'שְׁבוּעָה שְׂאִין לָךְ בִּידִי', אוֹ שְׂאֵמַר לוֹ: 'אִין לָךְ בִּידִי' - 'מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי', וְאָמַר: 'אֶמֶן' - הָרִי זֶה חַיֵּב. הַשְּׂבִיעַ עָלָיו חֲמִשָּׁה פְּעָמִים, בֵּין בְּפָנֵי בֵּית-דִין וּבֵין שְׁלָא בְּפָנֵי בֵּית-דִין, וְכַפֵּר - חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: מָה טַעַם? מִפְּנֵי שְׂיָכוּל לַחֲזוֹר וּלְהוֹדוֹת: ג. הָיוּ חֲמִשָּׁה תוֹבְעִין אוֹתוֹ, אָמְרוּ לוֹ: 'תֵּן לָנוּ פְקָדוֹן שְׂיֵשׁ לָנוּ בִידֶךָ' - 'שְׁבוּעָה שְׂאִין לָכֶם בִּידִי' - אֵינוֹ חַיֵּב אֲלָא אַחַת. 'שְׁבוּעָה שְׂאִין לָךְ בִּידִי, וְלֹא לָךְ וְלֹא לָךְ' - חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: עַד שְׂיֵאמַר: 'שְׁבוּעָה' בְּאַחֲרוֹנָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר: עַד שְׂיֵאמַר: 'שְׁבוּעָה' לְכָל אֶחָד וְאֶחָד. 'תֵּן לִי פְקָדוֹן וְתִשׁוּמַת-יָד, גִּזַּל וְאַבְדָּה, שְׂיֵשׁ לִי בִידֶךָ' - 'שְׁבוּעָה שְׂאִין לָךְ בִּידִי' - אֵינוֹ

חַיֵּב אֲלָא אַחַת. 'שְׁבוּעָה שְׂאִין לָךְ בִּידִי פְקָדוֹן וְתִשׁוּמַת-יָד וְגִזַּל וְאַבְדָּה' - חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. 'תֵּן לִי חֲטִין וְשְׁעוֹרִין וְכֶסֶם לִי בִידֶךָ' - 'שְׁבוּעָה שְׂאִין לָךְ בִּידִי' - אֵינוֹ חַיֵּב אֲלָא אַחַת. 'שְׁבוּעָה שְׂאִין לָךְ בִּידִי חֲטִין וְשְׁעוֹרִין וְכֶסֶם לִי' - חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֲפֹלוֹ אָמַר: 'חֲטָה וְשְׁעוֹרָה וְכֶסֶם' - חַיֵּב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת: ד. 'אֲנִסְתָּ' וּפְתִיתָ אֶת בְּתִי, וְהוּא אוֹמֵר: 'לֹא אֲנִסְתִּי', וְלֹא פְתִיתִי' - 'מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי', וְאָמַר: 'אֶמֶן' - חַיֵּב. רַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר, שְׂאִינוֹ מִשְׁלֵם קֶנֶס עַל-פִּי עֲצָמוֹ. אָמְרוּ לוֹ: אַף-עַל-פִּי שְׂאִינוֹ מִשְׁלֵם קֶנֶס עַל-פִּי עֲצָמוֹ - מִשְׁלֵם בִּשְׁתּוֹ וּפְגָם עַל-פִּי עֲצָמוֹ: ה. 'גִּנְבָתָא אֶת שׁוּרִי', וְהוּא אוֹמֵר: 'לֹא גִנְבָתִי' - 'מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי', וְאָמַר: 'אֶמֶן' - חַיֵּב. 'גִּנְבָתִי, אָבֵל לֹא טַבַּחְתִּי וְלֹא מִכַּרְתִּי' - 'מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי', וְאָמַר: 'אֶמֶן' - פָּטוּר. 'הִמִּית שׁוֹרְךָ אֶת שׁוּרִי', וְהוּא אוֹמֵר: 'לֹא הִמִּית' - 'מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי', וְאָמַר: 'אֶמֶן' - חַיֵּב. 'הִמִּית שׁוֹרְךָ אֶת עַבְדִּי', וְהוּא אוֹמֵר: 'לֹא הִמִּית' - 'מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי', וְאָמַר: 'אֶמֶן' - פָּטוּר. אָמַר לוֹ: 'חֲבַלְתָּ בִּי וְעָשִׂיתָ בִּי חֲבוּרָה', וְהוּא אוֹמֵר: 'לֹא חֲבַלְתִּי וְלֹא עָשִׂיתִי בָךְ חֲבוּרָה' - 'מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי', וְאָמַר: 'אֶמֶן' - חַיֵּב. אָמַר לוֹ עַבְדּוֹ: 'הִפְלַתָּ אֶת שְׁנֵי וְסָמִיתָ אֶת עֵינַי', וְהוּא אוֹמֵר: 'לֹא הִפְלַתִּי וְלֹא סָמִיתִי' - 'מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי', וְאָמַר: 'אֶמֶן' - פָּטוּר. זֶה הַכָּלָל: כָּל

שמן, והודה לו בקנקנים - אדמון אומר: הואיל והודה לו מקצת ממין הטענה - ישבע. וחכמים אומרים: אין ההודאה ממין הטענה. אמר רבן גמליאל: רואה אני את דברי אדמון. טענו כלים וקרקעות, והודה בכלים וכפר בקרקעות, בקרקעות וכפר בכלים - פטור. הודה במקצת הקרקעות - פטור. במקצת הכלים - חייב, שהנכסים שאין להם אחריות זוקקין את הנכסים שיש להן אחריות, לשבע עליהן: ד. אין נשבעין על טענת חרש שוטה וקטן, ואין משביעין את הקטן, אבל נשבעים לקטן ולהקדש: ה. ואלו דברים שאין נשבעין עליהם: העבדים, והשטרות, והקרקעות, וההקדשות. אין בהן תשלומי כפל ולא תשלומי ארבעה וחמשה. שומר חנם - אינו נשבע. נושא שכר - אינו משלם. רבי שמעון אומר: קדשים שחייב באחריותן - נשבעין עליהן. ושאינו חייב באחריותן - אין נשבעים עליהם: ו. רבי מאיר אומר: יש דברים שהן פקרקע, ואינן פקרקע, ואין חכמים מודים לו. כיצד? 'עשר גפנים טעונות מסרתי לך', והלה אומר: 'אינן אלא חמש' - רבי מאיר מחייב שבועה. וחכמים אומרים: כל המחבר לקרקע - הרי הוא פקרקע. אין נשבעין, אלא על דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין. כיצד? 'בית מלא מסרתי לך' ו'כיס מלא מסרתי לך', והלה אומר: 'איני יודע,

המשלם על-פי עצמו - חייב. ושאינו משלם על-פי עצמו - פטור:

מסכת שבועות פרק ו

א. שבועת הדינין - הטענה שתי כסף, וההודאה בשוה פרוטה. ואם אין ההודאה ממין הטענה - פטור. כיצד? 'שתי כסף לי בידך' - 'אין לך בידי אלא פרוטה' - פטור. 'שתי כסף ופרוטה לי בידך' - 'אין לך בידי אלא פרוטה' - חייב. 'מנה לי בידך' - 'אין לך בידי' - פטור. 'מנה לי בידך' - 'אין לך בידי אלא חמשים דינר' - חייב. 'מנה לאבא בידך' - 'אין לך בידי אלא חמשים דינר' - פטור, מפני שהוא כמשיב אבדה: ב. 'מנה לי בידך', אמר לו בפני עדים: 'הן'. למחר אמר לו: 'תנהו לי' - 'נתתיו לך' - פטור. 'אין לך בידי' - חייב. 'מנה לי בידך', אמר לו: 'הן' - 'אל תתנהו לי אלא בעדים'. למחר אמר לו: 'תנהו לי' - 'נתתיו לך' - חייב, מפני שצריך לתנו לו בעדים: ג. 'לטרא זהב יש לי בידך' - 'אין לך בידי אלא לטרא כסף' - פטור. 'דינר זהב יש לי בידך' - 'אין לך בידי, אלא דינר כסף וטריסית ופנודיון ופרוטה' - חייב, שהכל מין מטבע אחת. 'כור תבואה יש לי בידך' - 'אין לך בידי, אלא לתך קטנית' - פטור. 'כור פרות יש לי בידך' - 'אין לך בידי אלא לתך קטנית' - חייב, שהקטנית בכלל פרות. טענו חטין, והודה לו בשעורים - פטור. ורבן גמליאל מחייב. הטוען לחברו בכדי

למשכנו שלא ברשות, הוא אומר: 'כלי נטלת', והוא אומר: 'לא נטלתי' - הרי זה נשבע ונוטל. רבי יהודה אומר: עד שתהא שם מקצת הודאה. כיצד? אמר לו: 'שני כלים נטלת', והוא אומר: 'לא נטלתי אלא אחד': ג. הנחבל, כיצד? היו מעידים אותו, שנכנס תחת ידו שלם ויצא חבול; ואמר לו: 'חבלת בי', והוא אומר: 'לא חבלתי' - הרי זה נשבע ונוטל. רבי יהודה אומר: עד שתהא שם מקצת הודאה. כיצד? אמר לו: 'חבלת בך בי שתיים', והלה אומר: 'לא חבלתי בך אלא אחת': ד. ושפנגדו חשוד על השבועה, כיצד? אחת שבועת העדות, ואחת שבועת הפקדון, ואפלו שבועת שוא. הלה אחד מהן משחק בקביא, ומלוה ברבית, ומפריחי יונים, וסוחר שביעית - שפנגדו נשבע ונוטל. היו שניהן חשודין - חזרה השבועה למקומה, דברי רבי יוסי; רבי מאיר אומר: יחלקו: ה. והחנוני על פנקסו, כיצד? לא שיאמר לו: 'כתוב על פנקסי, שאתה חייב לי מאתיים זוז', אלא אמר לו: 'תן לבני סאתים חטין', 'תן לפועלי בסלע מעות', הוא אומר: 'נתתי', והן אומרים: 'לא נטלנו' - הוא נשבע ונוטל, והן נשבעין ונוטלין. אמר בן ננס: כיצד? ! אלו באין לידי שבועת שוא, ואלו באין לידי שבועת שוא! אלא הוא נוטל שלא בשבועה, והן נוטלין שלא בשבועה: ו. אמר לחנוני: 'תן לי בדינר

אלא מה שהנחת אתה נוטל' - פטור. זה אומר: 'עד הזיז', וזה אומר: 'עד החלון' - חייב: ז. המלוה את חברו על המשכון, ואבד המשכון, אמר לו: 'סלע הלוייתיך עליו, ושקל היתה שוה', והלה אומר: 'לא כי, אלא סלע הלוייתיך עליו, וסלע היתה שוה' - פטור. 'סלע הלוייתיך עליו, ושקל היתה שוה', והלה אומר: 'לא כי, אלא סלע הלוייתיך עליו, ושלשה דינרים היתה שוה' - חייב. 'סלע הלוייתיך עליו, ושתיים היתה שוה', והלה אומר: 'לא כי, אלא סלע הלוייתיך עליו, וסלע היתה שוה' - פטור. 'סלע הלוייתיך עליו, ושתיים היתה שוה', והלה אומר: 'לא כי, אלא סלע הלוייתיך עליו וחמשה דינרים היתה שוה' - חייב. ומי נשבע? מי שהפקדון אצלו, שמא ישבע זה, ויוציא הלה את הפקדון:

מסכת שבועות פרק ז

א. כל הנשבעין שבתורה - נשבעין ולא משלמין. ואלו נשבעים ונוטלין: השכיר, והנגזל, והנחבל, ושפנגדו חשוד על השבועה, והחנוני על פנקסו. השכיר, כיצד? אמר לו: 'תן לי שכרי, שיש לי בידך', הוא אומר: 'נתתי', והלה אומר: 'לא נטלתי' - הוא נשבע ונוטל. רבי יהודה אומר: עד שתהא שם מקצת הודאה. כיצד? אמר לו: 'תן לי שכרי חמשים דינר שיש לי בידך', והוא אומר: 'התקבלת דינר זהב': ב. הנגזל, כיצד? היו מעידין אותו, שנכנס לביתו

והאריסין, והאפוטרופין, והאשה הנושאת והנותנת בתוך הבית, ובין הבית. אמר לו: 'מה אתה טוענני?' רצוני שתשבע לי' - חייב. חלקו השתפין והאריסין - אין יכול להשביעו. נתגלגלה לו שבועה ממקום אחר - מגלגלין עליו את הכל. והשביעית משמטת את השבועה:

מסכת שבועות פרק ח

א. ארבעה שומרין הן: שומר חנם, והשואל, נושא שכר, והשוכר. שומר חנם - נשבע על הכל. והשואל - משלם את הכל. נושא שכר והשוכר - נשבעין על השבורה ועל השבויה ועל המתה, ומשלמים את האבדה ואת הגנבה: ב. אמר לשומר חנם: 'היכן שורי?' אמר לו: 'מת', והוא שנשבר או נשבה או נגנב או אבד. 'נשבר', והוא שמת, או נשבה, או נגנב, או אבד. 'נשבה', והוא שמת, או נשבר, או נגנב, או אבד. 'נגנב', והוא שמת, או נשבר, או נשבה, או אבד. 'אבד', והוא שמת, או נשבר, או נגנב, או אבד. 'משיבעך אני', ואמר: 'אמן' - פטור: ג. 'היכן שורי?' אמר לו: 'איני יודע מה אתה סח', והוא שמת או נשבר או נשבה או נגנב או אבד. 'משיבעך אני', ואמר: 'אמן' - פטור. 'היכן שורי?' אמר לו: 'אבד'. 'משיבעך אני', ואמר: 'אמן', והעדים מעידין אותו שאכלו - משלם את הקרן. הודה מעצמו - משלם קרן וחמש ואשם. 'היכן

פרות', ונתן לו; אמר לו: 'תן לי הדינר', אמר לו: 'נתתיו לך, ונתתו באנפלי' - ישבע בעל-הבית. נתן לו את הדינר, אמר לו: 'תן לי את הפרות', אמר לו: 'נתתים לך, והולכתן לתוך ביתך' - ישבע החנוני. רבי יהודה אומר: כל שהפרות בידו - ידו על העליונה. אמר לשלחני: 'תן לי בדינר מעות', ונתן לו, אמר לו: 'תן לי את הדינר'; אמר לו: 'נתתיו לך, ונתתו באנפלי' - ישבע בעל הבית. נתן לו את הדינר, אמר לו: 'תן לי את המעות', אמר לו: 'נתתים לך והשלכתם לתוך פיסך' - ישבע שלחני. רבי יהודה אומר: אין דרך שלחני לתן אסר עד שיטל דינרו: ז. כשם שאמרו: הפוגמת כתבתה - לא תפרע אלא בשבועה. ועד אחד מעידה שהיא פרועה - לא תפרע אלא בשבועה. מנכסים משעבדים ומנכסי יתומים - לא תפרע אלא בשבועה. והנפרעת שלא בפניו - לא תפרע אלא בשבועה. וכן היתומים לא יפרעו אלא בשבועה: 'שבועה שלא פקדנו אבא, ולא אמר לנו אבא, ושלל מצינו בין שטרותיו של אבא ששטר זה פרוע'. רבי יוחנן בן ברוקה אומר: אפלו נולד הבן לאחר מיתת האב - הרי זה נשבע ונוטל. אמר רבן שמעון בן גמליאל: אם יש עדים שאמר האב בשעת מיתתו: 'שטר זה אינו פרוע' - הוא נוטל שלא בשבועה: ח. ואלו נשבעים שלא בטענה: השתפין,

שְׁמַת, או נִשְׁבֵּר, או נִשְׁבָּה. 'מִשְׁבִּיעַךְ אֲנִי',
אָמַר: 'אֲמֵן', וְאָמַר: 'אֲמֵן' - פָּטוּר. זֶה הַכֹּלֶל:
כָּל הַמִּשְׁנָה מַחֲבִיבָה לְחֻבָּה, וּמִפָּטוּר
לְפָטוּר, וּמִפָּטוּר לְחֻבָּה - פָּטוּר. מַחֲבִיבָה
לְפָטוּר - חֵיב. זֶה הַכֹּלֶל: כָּל הַנִּשְׁבָּע
לְהַקֵּל עַל עֲצָמוֹ - חֵיב. לְהַחֲמִיר עַל
עֲצָמוֹ - פָּטוּר:

סליק מסכת שבועות

מסכת עדיות פרק א

א. שְׁמַאי אָמַר: כָּל הַנָּשִׁים דִּין שְׁעָתָן.
וְהַלֵּל אָמַר: מִפְּקִידָה לְפְקִידָה. אָפְלוּ
לְיָמִים הָרַבָּה. וְחֲכָמִים אָמְרִים: לֹא
כְּדַבְּרֵי זֶה וְלֹא כְּדַבְּרֵי זֶה, אֲלֹא מֵעַת לְעַת
מִמַּעֲטָת עַל יַד מִפְּקִידָה לְפְקִידָה,
וּמִפְּקִידָה לְפְקִידָה מִמַּעֲטָת עַל יַד מֵעַת
לְעַת. כָּל אִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ וְסֹת - דִּיָּה
שְׁעָתָהּ. הַמִּשְׁמָשֶׁת בְּעֵדִים - הָרִי זֹו
כְּפְקִידָה, מִמַּעֲטָת עַל יַד מֵעַת לְעַת וְעַל
יַד מִפְּקִידָה לְפְקִידָה: ב. שְׁמַאי אָמַר:
מִקֵּב לַחֲלָה. וְהַלֵּל אָמַר: מִקֵּבִים.
וְחֲכָמִים אָמְרִים: לֹא כְּדַבְּרֵי זֶה וְלֹא
כְּדַבְּרֵי זֶה, אֲלֹא קֵב וּמַחֲצָה חֵיבִים
בַּחֲלָה. וּמִשְׁהַגְדִּילוֹ הַמִּדּוֹת אָמְרוּ:
חֲמִשָּׁת רִבְעִים חֵיבִין. רַבִּי יוֹסִי אָמַר:
חֲמִשָּׁה - פָּטוּרִין. חֲמִשָּׁה וְעוֹד - חֵיבִין:
ג. הַלֵּל אָמַר: מִלֵּא הֵינן מִים שְׁאוּבִין
פוֹסְלִין אֶת הַמִּקְוָה; אֲלֹא שְׁאֵדָם חֵיב
לוֹמַר בְּלִשׁוֹן רַבּוֹ. וְשְׁמַאי אָמַר: תִּשְׁעָה
קֵבִין. וְחֲכָמִים אָמְרִים: לֹא כְּדַבְּרֵי זֶה
וְלֹא כְּדַבְּרֵי זֶה, אֲלֹא עַד שְׁבָאוֹ שְׁנֵי
גִרְדִּיִּים מִשְׁעָר הָאֲשָׁפוֹת שְׁבִירוֹשָׁלַיִם,

שׁוּרִי? אָמַר לוֹ: 'נִגְנֵב'. 'מִשְׁבִּיעַךְ אֲנִי',
וְאָמַר: 'אֲמֵן', וְהָעֵדִים מְעִידִין אוֹתוֹ
שְׁגָנְבוֹ - מִשְׁלֵם תְּשֻׁלוּמֵי כֶּפֶל. הוֹדָה
מֵעֲצָמוֹ - מִשְׁלֵם קָרָן וְחִמְשָׁה וְאֶשֶׁם: ד.
אָמַר לְאַחַד בְּשׁוּק: 'הֵיכֵן שׁוּרִי שְׁגָנְבְתָּ?'
וְהוּא אָמַר: 'לֹא גָנְבְתִּי', וְהָעֵדִים
מְעִידִים אוֹתוֹ שְׁגָנְבוֹ - מִשְׁלֵם תְּשֻׁלוּמֵי
כֶּפֶל. טָבַח וּמָכַר - מִשְׁלֵם תְּשֻׁלוּמֵי
אַרְבָּעָה וְחִמְשָׁה. רָאָה עֵדִים שֶׁמִּמִּשְׁמָשִׁין
וּבֹאִין, אָמַר: 'גָּנְבְתִּי אֲבָל לֹא טָבַחְתִּי וְלֹא
מָכַרְתִּי' - אֵינוֹ מִשְׁלֵם אֲלֵא קָרָן: ה. אָמַר
לְשׂוֹאֵל: 'הֵיכֵן שׁוּרִי? אָמַר לוֹ: 'מֵת',
וְהוּא שֶׁנִּשְׁבֵּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנֵב אוֹ אֲבָד.
'נִשְׁבֵּר', וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנֵב אוֹ
אֲבָד. 'נִשְׁבָּה', וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבֵּר אוֹ
נִגְנֵב אוֹ אֲבָד. 'נִגְנֵב', וְהוּא שְׁמַת אוֹ
נִשְׁבֵּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ אֲבָד. 'אֲבָד', וְהוּא
שְׁמַת אוֹ נִשְׁבֵּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנֵב.
'מִשְׁבִּיעַךְ אֲנִי', וְאָמַר: 'אֲמֵן' - פָּטוּר: ו.
'הֵיכֵן שׁוּרִי? אָמַר לוֹ: 'אֵינִי יוֹדֵעַ מָה
אַתָּה סָח', וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבֵּר אוֹ נִשְׁבָּה
אוֹ נִגְנֵב אוֹ אֲבָד. 'מִשְׁבִּיעַךְ אֲנִי', וְאָמַר:
'אֲמֵן' - חֵיב. אָמַר לְנוֹשֵׂא שֶׁכָּר וְהַשּׁוֹכֵר:
'הֵיכֵן שׁוּרִי', אָמַר לוֹ: 'מֵת', וְהוּא
שֶׁנִּשְׁבֵּר אוֹ נִשְׁבָּה. 'נִשְׁבֵּר', וְהוּא שְׁמַת
אוֹ נִשְׁבָּה. 'נִשְׁבָּה', וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבֵּר.
'נִגְנֵב', וְהוּא שְׁאֲבָד. 'אֲבָד', וְהוּא
שְׁגָנְבוֹ. 'מִשְׁבִּיעַךְ אֲנִי', וְאָמַר: 'אֲמֵן' -
פָּטוּר. 'מֵת', אוֹ 'נִשְׁבֵּר' אוֹ 'נִשְׁבָּה',
וְהוּא שְׁגָנְבוֹ אוֹ אֲבָד. 'מִשְׁבִּיעַךְ אֲנִי',
וְאָמַר: 'אֲמֵן' - חֵיב. אֲבָד אוֹ נִגְנֵב, וְהוּא

אומרים: בכל הסלע מעות, ובית-הלל
אומרים: בשקל כסף ובשקל מעות. רבי
מאיר אומר: אין מחללין כסף ופרות על
הכסף. וחכמים מתירין: י. הפורט סלע
של מעשר שני בירושלים, בית-שמאי
אומרים: בכל הסלע מעות, ובית-הלל
אומרים: בשקל כסף ובשקל מעות.
הדנים לפני חכמים אומרים: בשלשה
דינרים כסף ובדינר מעות. רבי עקיבא
אומר: בשלשה דינרים כסף וברביעית
כסף ברביעית מעות. ורבי טרפון אומר:
ארבעה אספרי כסף. שמאי אומר:
יניחנה בחנות ויאכל כנגדה: יא. פסא
של כלה שנטלו חפזיו - בית-שמאי
מטמאין, ובית-הלל מטהרין. שמאי
אומר: אף מלבן של פסא - טמא. פסא
שקבעו בערבה - בית-שמאי מטמאין,
ובית-הלל מטהרין. שמאי אומר: אף
העשוי בה: יב. אלו דברים שחזרו בית-
הלל להורות כדברי בית-שמאי: האשה
שבאה ממדינת הים ואמרה: 'מת בעלי'
- תנשא. 'מת בעלי' - תתיבם. ובית-הלל
אומרים: לא שמענו אלא בבאה מן
הקציר בלבד. אמרו להם בית-שמאי:
אחת הבאה מן הקציר, ואחת הבאה מן
הזיתים, ואחת הבאה ממדינת הים, לא
דברו בקציר אלא בהוזה. חזרו בית-הלל
להורות כבית-שמאי. בית-שמאי
אומרים: תנשא ותטל כתבתה. ובית-
הלל אומרים: תנשא ולא תטל כתבתה.
אמרו להם בית-שמאי: התרתם את

והעידו משום שמעיה ואבטליון:
שלשת לגין מים שאובין פוסלין את
המקוה, וקיימו חכמים את דבריהם: ד.
ולמה מזכירין את דברי שמאי והלל
לבטלה? ללמד לדורות הבאים שלא
יהא אדם עומד על דבריו, שהרי אבות
העולם לא עמדו על דבריהם: ה. ולמה
מזכירין דברי היחיד בין המרבין, הואיל
ואין הלכה אלא כדברי המרבין? שאם
יראה בית-דין את דברי היחיד ויסמוך
עליו, שאין בית-דין יכול לבטל דברי
בית-דין חברו, עד שיהיה גדול ממנו
בחכמה ובמנין. היה גדול ממנו בחכמה
אבל לא במנין, במנין אבל לא בחכמה -
אינו יכול לבטל דבריו, עד שיהיה גדול
ממנו בחכמה ובמנין: ו. אמר רבי
יהודה: אם-כן למה מזכירין דברי היחיד
בין המרבין לבטלה? שאם יאמר האדם:
'כך אני מקבל' - יאמר לו: 'כדברי איש
פלוני שמעת': ז. בית-שמאי אומרים:
רבע עצמות מן העצמים, בין משנים בין
משלשה. ובית-הלל אומרים: רבע
עצמות מן הגויה, מרב הבנין או מרב
המנין. שמאי אומר: אפלו מעצם אחד:
ח. פרשיני תרומה, בית-שמאי אומרים:
שורין ושפין בטהרה, ומאכילין
בטמאה. בית-הלל אומרים: שורין
בטהרה, ושפין ומאכילין בטמאה.
שמאי אומר: יאכלו צריד. רבי עקיבא
אומר: כל מעשיהם בטמאה: ט. הפורט
סלע ממעות מעשר שני - בית-שמאי

הַעֲרוּהָ הַחֲמוּרָה - לֹא תִתִּירוּ אֶת הַמָּמוֹן
הַקָּל? אָמְרוּ לָהֶם בֵּית-הֵלֵל: מְצִינוּ שְׁאִין
הָאֲחִים נִכְנָסִין לַנֶּחֱלָה עַל-פִּיהָ. אָמְרוּ
לָהֶם בֵּית-שְׁמַאי: וְהֵלֵא מִסֵּפֶר כְּתֻבָּתָהּ
נִלְמַד, שֶׁהוּא כּוֹתֵב לָהּ: 'שָׂאֵם תִּנְשְׂאֵי
לְאַחֵר, תִּטְּלֵי מֵה שֶׁכָּתוּב לִיךְ'. חֲזְרוּ
בֵּית-הֵלֵל לְהוֹרוֹת כְּדַבְּרֵי בֵּית-שְׁמַאי: יֵג.
מִי שֶׁחָצִיו עֹבֵד וְחָצִיו בֶּן חוֹרִין - עוֹבֵד
אֶת רַבּוֹ יוֹם אֶחָד וְאֶת עַצְמוֹ יוֹם אֶחָד,
דְּבָרֵי בֵּית-הֵלֵל. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית-שְׁמַאי:
תִּקְנֶנְתֶּם אֶת רַבּוֹ, וְאֶת עַצְמוֹ לֹא תִקְנֶנְתֶּם.
לְשָׂא שְׂפָחָה אֵינוֹ יָכוֹל. בֶּת חוֹרִין, אֵינוֹ
יָכוֹל. לְבָטֵל? וְהֵלֵא לֹא נִבְרָא הָעוֹלָם
אֶלָּא לְפִרְיָה וּרְבִיָּה, שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּה מֵה,
יח): "לֹא-תִהְיֶה בְּרָאָה, לְשֹׁבֵת יִצְרָה".
אֶלָּא, מִפְּנֵי תִקּוֹן הָעוֹלָם, כּוֹפִין אֶת רַבּוֹ,
וְעוֹשֶׂה אוֹתוֹ בֶּן-חוֹרִין, וְכוֹתֵב שֵׁטֶר עַל
חָצִי דָמָיו. חֲזְרוּ בֵּית-הֵלֵל לְהוֹרוֹת כְּבֵית-
שְׁמַאי: יֵד. כָּלִי חֶרֶס מְצִיל עַל הַכֹּל,
כְּדַבְּרֵי בֵּית-הֵלֵל. וּבֵית-שְׁמַאי אוֹמְרִים:
אֵינוֹ מְצִיל אֶלָּא עַל הָאֶכָּלִין, וְעַל
הַמְשָׁקִין, וְעַל כָּלִי חֶרֶס. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית-
הֵלֵל: מִפְּנֵי מָה? אָמְרוּ לָהֶם בֵּית-שְׁמַאי:
מִפְּנֵי שֶׁהוּא טָמֵא עַל גִּב עִם-הָאָרֶץ, וְאֵין
כָּלִי טָמֵא חוּצָין. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית-הֵלֵל:
וְהֵלֵא טַהֲרָתָם אֶכָּלִים וּמְשָׁקִין שֶׁבְּתוֹכוֹ?
אָמְרוּ לָהֶם בֵּית-שְׁמַאי: כְּשֶׁטַהֲרָנוּ
אֶכָּלִים וּמְשָׁקִים שֶׁבְּתוֹכוֹ - לְעַצְמוֹ
טַהֲרָנוּ. אֲבָל כְּשֶׁטַהֲרָת אֶת הַכָּלִי - טַהֲרָת
לָךְ וְלוֹ. חֲזְרוּ בֵּית-הֵלֵל לְהוֹרוֹת כְּדַבְּרֵי
בֵּית-שְׁמַאי:

[יתרו צו.]

(יום ראשון; שמות שנז-שנח)

רְקִיעָא. אֱלֹא, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
סָמָא עֵינֵייהוּ, וְלֹא יִדְעֵי בֵּיהּ כָּלֵל,
דְּהָא מַה דְּאַנָּן אֲמַרִי דְכֻלְהוּ אִין
וְאַפֿס וְתַהוּ. דְכָתִיב (ישעיה מ, יז): כָּל
הַגּוֹיִם כְּאִין נִגְדּוּ מֵאַפֿס וְתַהוּ
נִחָשְׁבוּ לוֹ, הָא עֲקָרָא עֲלָאָה רַבָּא
וַיִּקְרָא שְׁוִי לֹון קָרָא דָא.

אָמַר לִיה רַבִּי חֲזִיא וְהָא כְּתִיב (תהלים
מז, ט): מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם וְגו'.

אָמַר לִיה, אֲנָא חֲמִינָא דְכֶתֶר
כְּתִלִייהו הָוִית, וְנִפְקֶת בְּהָא קָרָא
לְסִיעָא לֹון, הָוִה לִי לְאַתְבָּא
בְּקִדְמִיתָא, עַל מַה דְּאֲמִינָא. אֲבָל
כִּיּוֹן דְּאֲשַׁכְחָנָא לָךְ בְּאַרְחָא, אַעֲבֹר
לָךְ מִתַּמָּן, וּמִתַּמָּן אֵיהָךְ לְאַעֲבֹרָא
כָּלֵא.

תָּא חֲזִי, כָּל שְׁמָהָן, וְכָל כְּנוּיִין
דְּשְׁמָהָן, דְּאִית לִיה לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא, כְּלָהוּ מִתַּפְּשֻׁטָן לְאַרְחֵייהוּ,
וְכָלְהוּ מִתַּלְבָּשִׁין אֵלִין בְּאֵלִין,
וְכָלְהוּ מִתַּפְּלָגִין לְאַרְחִין וְשְׁבִילִין
יְדִיעֵן. בַּר שְׁמָא יְחִידָאָה, בְּרִיר
דְּכָל שְׁאָר שְׁמָהָן, דְּאַחֲסִין לְעַמָּא
יְחִידָאָה, בְּרִיר מִכָּל שְׁאָר עַמִּין,

וְאִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א,
דְכָתִיב (דברים לב, ט): כִּי חֶלֶק יְיָ עִמּוֹ.
וְכָתִיב (שם ד, ד): וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי
בְשָׁמָא דָא מִמֶּשׁ, יִתִּיר מִכָּל שְׁאָר
שְׁמָהָן.

וְשְׁמָא חַד מִכָּל שְׁאָר שְׁמָהָן דִּילִיָּה,
הָהוּא דְאַתְפָּשֻׁט וְאַתְפָּלַג לְכַמָּה
אַרְחִין וְשְׁבִילִין, וְאַקְרִי אֱלֹהִים.
וְאַחֲסִין שְׁמָא דָא, וְאַתְפָּלַג לְתַתָּאי
דְּהָא עֲלָמָא, וְאַתְפָּלַג שְׁמָא דָא,
לְשְׁמָשִׁין וְלִמְמָנָן דְּמִנְהִגִי לְשְׁאָר
עַמִּין. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (במדבר כב, כ):
וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בָּלָעַם לִלְלָה. וַיָּבֹא
אֱלֹהִים אֶל אַבִּימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלִּילָה
(בראשית כ, ג). וְכֵן כָּל מְמָנָא וּמְמָנָא
דְּאַחֲסִין לֹון קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
לְשְׁאָר עַמִּין, בְּשְׁמָא דָא כְּלִילָן.
וְאַפִּילוּ עֲבוּדָה זָרָה בְּשְׁמָא דָא
אַקְרִי. וְשְׁמָא דָא מֶלֶךְ עַל גּוֹיִם,
וְלֹא הָהוּא שְׁמָא, דָּא הָהוּא דְמֶלֶךְ
עַל יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהוּ יְחִידָאָה, לְעַמָּא
יְחִידָאָה, לְעַמָּא דִּישְׂרָאֵל, עַמָּא
קְדִישָׁא.

וְאִי תִימָא, עַל אַרְחָא דָא נִזְקִים
קָרָא דְכָתִיב (ירמיה י, ז): מִי לֹא יִרְאֶה
מֶלֶךְ הַגּוֹיִם, דְּדָא אִיהוּ שְׁמָא דְקָא
מֶלֶךְ עַל גּוֹיִם, אֱלֹהִים דְּהָא דְחִילוּ
בֵּיהּ שְׂרִיא וְדִינָא בֵּיהּ שְׂרִיא. לֹאוּ

כְּמוֹךְ אֲמַרִי, וְאַתְּפֹשֵׁט בִּינִייהוּ.
חֲדוּ חֲבֵרִיִּיא, וּבְכוּ וְלֹא אֲמָרוּ מְדִי.
אוּף הָכִי בָכָה אִיהוּ כְּמִלְקֵדְמִין.

פִּתַּח וְאָמַר (בְּרֵאשִׁית כ"א, י'): וְתֹאמַר
לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֵת
בְּנָהּ וְגו', חֲבֵרִיִּיא אֲתַעְרוּ, דְּבַעֲתַת
שָׂרָה לְפָנָאָה עֲבוּדָה זָרָה מִבֵּיתָא,
וְעַל דָּא כְּתִיב כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ
שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ. הֲכָא כְּתִיב וְכִי
יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ: דָּא נִשְׁמַתָּא
בְּגִלְגּוּלִי עַל עוֹבְדֵינָּ בִישִׁין דְּעֵלְמָא.
לְאִמָּה: הֵהוּא סֵטְרָא אַחְרָא
בְּגִלְגּוּלָא בִישָׁא דְטִיקְלָא, דְּאֶהְדֵּר,
וְהָא אֲתַעֲשִׂקַת, לְאַפְקָא לָהּ מִתַּמָּן.
וְדֹאִי לֹא תִצֵּא פְּצֵאת הָעֲבָדִים, כָּל
אַנּוּן נִשְׁמַתִּין דְּמִתַּעֲשִׂקִין.

מֵאֵן אַנּוּן הֲכָא. אִיהוּ רָזָא, אֵלִין
אַנּוּן נִשְׁמַתִּין דִּינוּקִין זְעִירִין, כִּד
אַנּוּן יִנְקִי מִגּוּ תוּקָפָא דְאַמְהוּן.
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָמִי, דְּאִי
יִתְקַיֵּמוּן בְּעֵלְמָא, יִבְאֲשׁוּן
רִיחִיהוּן, וְיִחְמְצוּן כְּחֶמֶץ דָּא.
לְקִיט לֹון זְעִירִין, בְּעוֹד דִּיֶּהְבִי
רִיחָא.

מָה עָבִיד. שְׂבִיק לֹון לְאַתַּעֲשִׂקָא
בִּידָא דִּהֵהִיא אִמָּה, וְדָא אִיהִי
לִילִי"ת, דְּכִיּוֹן

הָכִי, וְלֹאוּ עַל דָּא אֲתַמַּר, דְּאִי הָכִי
אַפִּילוּ עֲבוּדָה זָרָה בְּכָלְלָא דָּא
אִיהוּ.

אַבְל כִּיּוֹן דְּכִתְלָא דִּהְיוּת סְמִיךְ
אַבְתְּרִיָּה, אֲתַנְסַח, קָרָא קָאִים עַל
קִיּוּמָא, בְּאַסְתַּכְלוּתָא זְעִיר. מִי לֹא
יִרְאֵךְ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם, וְאִי תִימָא דְמֶלֶךְ
הַגּוֹיִם עַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֲתַמַּר, לֹאוּ הָכִי. אֵלָּא, מֵאֵן הוּא
מֶלֶךְ הַגּוֹיִם דְּלֹא יִרְאֵךְ, דְּלֹא דְחִיל
מִינֵךְ, וְלֹא יִזְדַּעֲזַע מִינֵךְ. מִי מֶלֶךְ
הַגּוֹיִם דְּלֹא יִרְאֵךְ. כְּגוּוֹנָא דָּא (תְּהִלִּים
ק"ג, א'): הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ
אֶת שֵׁם יְיָ. מֵאֵן דְּשָׁמַע לִיהּ, לֹא
יֵדַע מֵאִי קָאמַר, כִּיּוֹן דְּאָמַר
הַלְלוּיָהּ, אוּף הָכִי הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ,
דִּהְיָה לִיהּ לְמַכְתָּב, עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ
אֶת שֵׁם יְיָ. אוּף הֲכָא, הָיָה לִיהּ
לְמַכְתָּב, מִי מֶלֶךְ הַגּוֹיִם דְּלֹא
יִרְאֵךְ. אֵלָּא כֹּלָא עַל תְּקוּנָה אֲתַמַּר.

כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם
מֵאִין כְּמוֹךְ, מַהוּ מְלָה דְאַתְּפֹשֵׁט
בִּינִייהוּ בְּחֲכָמָתָא דְלַהוּן, מֵאִין
כְּמוֹךְ וְכִלְהוּ אוּדָאן עַל דָּא, כִּד
חֲמָאן בְּחֲכָמָתָא דְלַהוּן עוֹבְדֵךְ
וּגְבוּרָתֵךְ, אֲתַפְּשֵׁט מְלָה דָּא
בִּינִייהוּ, וְאֲמַרִי מֵאִין כְּמוֹךְ בְּכָל
חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם. מֵאִין

[יתרו צו:]

(יום שני; שמות שנט-שס)

דַּאֲתִייהִיבוּ בְּרִשׁוּתָהּ, חֲדָאֵת
בְּהֵהוּא יְנוּקָא, וְעִשְׂיָקֵת לִיהּ,
וְאַפִּיקֵת לִיהּ מִעֲלָמָא, כַּד אִיהוּ
יָנִיק בְּתוּקָפָא דְאַמִּיהּ.

וְאִי תִימָא, אֲנוּן נִשְׁמָתִין דִּיעֲבֹדוּן
טַב לְעֲלָמָא. לָאוּ הָכִי. דְכָתִיב אִם
רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ, דִּיחֲמִין הֵהוּא
גִּבְרָא בְּהַ לְבַתֵּר יוֹמִין, אִי אֲתִקְיִים
בְּהַ. דָּא אֲתַעֲשִׂקֵת, וְאַחֲרָא לָא
אֲתַעֲשִׂקֵת. וְעַל אֲלִין כְּתִיב (קֹהֶלֶת ד',
א): וְאַרְאֶה אֶת כָּל הָעֲשָׂקִים וְגו' וְהִינֵנוּ אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ.

אֲשֶׁר לָא יַעֲדָה, לָא בְּאֲלָף כְּתִיב. אִי
תִימָא, דְּהָא בְּהֵהוּא סְטָרָא אַחֲרָא,
אֲזִמִּין לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מִיּוֹמָא דְהוֹת. לָא. וְהַשְׁתָּא בְּגִלְגּוּלֵי
טִיקְלָא, לוֹ יַעֲדָה בּוֹא"ו. מַה דְּלָא
הוֹת מְקַדְמַת דְּנָא.

וְהַפְּדָה, מֵאִי וְהַפְּדָה. פְּרִיק לָהּ
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הַשְׁתָּא, דְּסִלְקָא
רִיחָא, עַד לָא תַחֲמִין, וְסִלִּיק לָהּ
לְרוּמֵי מְרוּמִים, בְּמַתִּיבְתָּא דִילִיָּה,
וְאִי תִימָא כִּיּוֹן דְּאֲתַעֲשִׂקֵת מֵהֵהוּא
סְטָרָא אַחֲרָא, יְהִיב לָהּ, כְּמַה

דַּאֲמָרוּ לַחֲסִידֵי שְׂאֵר עַמִּין, וְלֹאֲנוּן
מִמְזִירֵי תָא חֲזִי. אֲתָא קָרָא וְאוּכַח,
לְעַם נְכָרִי לָא יִמְשַׁל לְמַכְרָה וְדֹאִי,
בְּבִגְדוֹ בְּהַ, דְּעִשְׂיָק לָהּ בְּעִשְׂיָקוּ
דְּגִלְגּוּלָא דְטִיקְלָא, אֲלָא לִישְׂרָאֵל
וְדֹאִי, וְלָא לְאַחֲרָא. וְכַד נִפְקֵת מִן
טִיקְלָא, לָא תַצָּא כְּצֵאת הָעֲבָדִים,
אֲלָא מִתַּעֲטָרָא בְּעִטְרָהּא בְּאַרְמָא
עַל רִישִׁיהּ.

וְאִי תִימָא, דְּהָאִי סְטָרָא עֲאֵלֵת לָהּ
בְּהֵהוּא יְנוּקָא. לָאוּ הָכִי. אֲלָא
נִטְלָת לָהּ, וְחֲדָאֵת בְּהֵדָה, וּפְרַחַת
מִן יְדֵהָא, וְעֲאֵלֵת בְּהֵהוּא אַתָּר,
וְאִיהִי פְקִידַת לְהֵהוּא יְנוּקָא,
וְחֲדָאֵת בֵּיהּ, וְחִיִּיכַת בֵּיהּ, וְתַאֲיִבַת
לְהֵהוּא בָּשָׂר, עַד דְּלִבְתָּר נָטִיל
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִשְׁמָתִיהּ, וְהִיא
לְגוּפָא. וְלִבְתָּר כָּלָא אִיהוּ בְּרִשׁוּתָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תָּא חֲזִי (שְׁמוֹת כ"א, ז'): לָא תַצָּא כְּצֵאת
הָעֲבָדִים, מֵאִי הוּא. אֲלָא, בְּשַׁעֲתָא
דְּנִפְקֵת מִן טִיקְלָא וְהֵהוּא סְטָרָא
בְּחִדּוֹ, רָשִׁים לָהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, וְחֲתִים לָהּ בְּחִדּוֹ גּוֹשְׁפִנְקָא,
וּפְרִישׁ עָלָהּ לְבוּשׁ יָקָר דִּילִיָּה,
וּמֵאֵן אִיהוּ. שְׁמָא קְדִישָׁא דְאַקְרִי
אַלּוּהַ. וְדָא הוּא בְּבִגְדוֹ בְּהַ, לְבוּשָׁא

צִיּוּרָא מִמָּשׁ, דְּזַמִּינִין לְמַהּוּי בְּבִנֵי
נָשָׂא לְבַתֵּר, וְחָמָא כָּל חַד וְחַד.

וְאִית מְנַהוּן דְּזַמִּינִין לְאַבְאָשָׁא
אַרְחֵייהוּ בְּעִלְמָא, וּבְשַׁעְתָּא דְּמָטָא
זַמְנֵייהוּ, קָרִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְהֵיחָא נְשֻׁמְתָּא, אָמַר לָהּ, זִילִי
עוּלִי בְּדוּף פִּלָּן. בְּגוּף פִּלָּן. אֲתִיבַת
קָמִיָּה, מְאַרִיָּה דְּעִלְמָא, דִּי לִי
בְּעִלְמָא דָּא דְּאַנָּא יִתְבָּא בֵּיהּ, וְלֹא
אִיהָךְ לְעִלְמָא אַחְרָא, דִּישְׁתַּעְבְּדוּן
בִּי, וְאַהֲא מְלוּכְלָכָא בִּינֵייהוּ. אָמַר
לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִן יוֹמָא
דְּאַתְבָּרִיאת, עַל דָּא אֲתַבָּרִיאת
לְמַהּוּי בְּהֵהוּא עִלְמָא. כִּיּוֹן דְּחֻמְמַת
נְשֻׁמְתָּא כָּךְ, בְּעַל כְּרַחֲהָ נַחְתַּת
וְעָאלַת תַּמָּן.

אוּרִייתָא דִּיהִבַּת עֵיטָא לְכָל עִלְמָא
חֻמְמַת הָכִי, אֲזַהִירַת לְבִנֵי עִלְמָא,
וְאַמְרַת, חָמוּ כַּמָּה חָס קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עָלֵינוּ, מְרַגְלִיתָא טָבָא
דִּהוֹת לִיָּה, זָבִין לָכוּ לְמַגְנָא,
דְּתַשְׁתַּעְבְּדוּן בָּהּ בְּהֵאֵי עִלְמָא.

וְכִי יִמְכּוּר אִישׁ: דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא. אֶת בְּתוֹ: דָּא נְשֻׁמְתָּא קְדִישָׁא.
לְאַמָּה: לְמַהּוּי אָמָּה מְשַׁתַּעְבְּדָא
בִּינֵיכּוּ

יִקְיָרָא דְּמִלְכָּא פְּרִישׁ עָלָהּ וּכְדִין
אִיהִי נְטִירָא, דְּלֹא אֲתַמְסֶרֶת לְעַם
נְכָרִי, אֲלֹא לְיִשְׂרָאֵל לְחֹד.

וְדָא אִיהוּ דְּכְתִיב (איוב כט, ב): כִּימִי
אֱלוֹהֵי יִשְׁמִרְנִי, וְעַל רָזָא דָּא כְּתִיב
הֲכָא, לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה
בְּבִגְדוֹ בָּהּ, בְּעוֹד דְּלָבוּשׁ יִקְר
דְּמִלְכָּא בָּהּ. כִּיּוֹן דְּבִגְדוֹ בָּהּ, כְּתִיב
לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה.

מַה רָשׁוּ אִית לְהֵהוּא סְטָרָא בָּהּ.
תָּא חֲזִי, כָּל בְּנֵי עִלְמָא כְּלָהוּ,
בְּרִשׁוּתִיָּה דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, וְכָלָהוּ
אִית לוֹן זַמְנָא בְּהֵאֵי עִלְמָא, עַד
דְּאִיהוּ בְּעִי לְסִלְקָא לוֹן מִן עִלְמָא,
וְדָא לִית לִיָּה זַמְנָא, וְעַל דָּא אִיהִי
חֲיִיכַת בָּהּ, וְחֻדָּאת בָּהּ.

תוּ, אֲזַהִירוּתָא לְבָר נָשׁ אִית בְּהֵנִי
קָרְאִי, וְכַמָּה עֵיטִין טָבִין עֲלֵאִין
אַנוּן, בְּכָל מִילֵי דְּאוּרִייתָא, וְכָלָהוּ
קָשׁוּט, בְּאַרְח קָשׁוּט, וְאַשְׁתַּמוּדְעָן
לְגַבֵּי חִפְיָמִין, דִּידְעִי וְאַזְלִי בְּאַרְח
קָשׁוּט. בְּזַמְנָא דְּבַעַא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְמַבְרִי עִלְמָא, סָלִיק בְּרַעוּתָא
קָמִיָּה, וְצִייר כָּל נְשֻׁמְתִין דְּאַנוּן
זַמִּינִין לְמִיָּהב בְּבִנֵי נָשָׂא לְבַתֵּר,
וְכָלָהוּ אֲתַצְיִירוּ קָמִיָּה בְּהֵהוּא

[יתרו צז.]

(יום שלישי; שמות שסא-שסב)

בְּהֵאֵי עֲלָמָא. בְּמָטוּ מַנִּיכּוּ,
בְּשַׁעֲתָא דְּמָטִי זְמָנָא לְנַפְקָא מֵהֵאֵי
עֲלָמָא, לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים,
לֹא תִפּוּק מִתַּטְנָפָא בְּחוּבִין, תִּפּוּק
בֵּת חוֹרִין, בְּרִירָה נְקִיָּה, בְּגִין דִּיחֲדִי
בֵּה מֵאֲרָה וְיִשְׁתַּבַּח בֵּה וְיִהְיֶה לָּהּ
אֲגַר טָב, בְּצַחֲצוּחֵי דְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן.
כְּמָה דְּאֵת אָמַר (יִשְׁעִיָּה נח, יא):
וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצוּחַ נֶפֶשׁךָ, וְדֹאֵי כִּד
תִּפּוּק בְּרִירָה נְקִיָּה כְּדָקָא יָאוּת.

אָבֵל אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ, כִּד
נִפְקַת מְלוּכְלָכָא בְּטַנוּפֵי חוּבִין,
וְלֹא אֶתְחַזִּיאת קָמִיָּה כְּדָקָא יָאוּת,
וְוִי לְהֵהוּא גּוּפָא, דְּאֶתְאָבִיד מֵהֵהִיא
נִשְׁמָתָא לְעֲלָמִין. בְּגִין, דְּכִד
נִשְׁמָתִין סְלָקִין בְּרִירָן, וְנִפְקִין נְקִיִּין
מֵהֵאֵי עֲלָמָא, כָּל נִשְׁמָתָא וְנִשְׁמָתָא,
עֲאֵלַת בְּסַפְרָא דְּאֶחָמְתָא דְּמִלְכָּא,
וְכֻלָּהּ בְּשִׁמְהָן, וְאָמַר דָּא הִיא
נִשְׁמָתָא דְּפִלְגִיָּא, זְמִינַת תְּהָא
לְהֵהוּא גּוּפָא דְּשִׁבְקַת, וְכִדִּין כְּתִיב,
לוֹ יַעֲדָהּ, בּוֹ'.

וְכִד נִפְקַת רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ, דְּקָא
אֶסְתָּאבָא בְּחוּבִין, וּבְטַנוּפָא
דְּחִטָּאִין, כְּדִין לֹא יַעֲדָהּ בָּא'.

וְאֶתְאָבִיד הֵהוּא גּוּפָא מִינָהּ וְאִיהִי
לָא אֶזְדַּמְנַת לְגַבִּיָּה בַּר הֵהִיא
דְּמֵאֲרָה אֶתְרַעִי, וְתַב בְּתִיּוּבְתָא
דְּגּוּפָא בֵּה, כְּדִין כְּתִיב, וְהִפְדָּה.
כְּמָה דְּאֵת אָמַר (אִיּוֹב לג, כח): פְּדָה
נַפְשׁוֹ מֵעֶבֶר בְּשַׁחַת. וְהִפְדָּה, הִיא
אִיהוּ בְּבַר נֶשׁ, דְּעֵיטָא דִּילִיָּה,
דִּיפְרוּק לָהּ, וְיִתּוּב בְּתִיּוּבְתָא,
וְלִתְרִין סְטָרִין קָאמַר קוּדְשָׁא בְּרִין
הוּא, וְהִפְדָּה בְּתִיּוּבְתָא. לְבַתָּר דְּתַב
בְּתִיּוּבְתָא, פְּדָא לָהּ מֵאֲרָחָא
דְּגִיָּהֲנָם.

לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה. מֵאֵן
עַם נְכָרִי. עֲלוּבְתָא אִיהִי נִשְׁמָתָא,
דְּכִד נִפְקַת מֵעֲלָמָא, וּבַר נֶשׁ אֲסִטִּי
אֶרְחִיָּה בְּהָדָה, הִיא בְּעֵאת לְסִלְקָא
לְעִילָא, גּוֹ מִשְׁרִיִּין קְדִישִׁין, בְּגִין
דְּמִשְׁרִיִּין קְדִישִׁין קִיִּימִין בְּהֵהוּא
אֶרְחָא דְּגֵן עֵדֶן, וּמִשְׁרִיִּין נוֹכְרָאִין
קִיִּימִין בְּהֵהוּא אֶרְחָא דְּגִיָּהֲנָם.

זְכָתָה נִשְׁמָתָא, וְהֵהוּא נְטִירוֹ,
וּפְרִישׁוֹ דְּלְבוּשָׁא יְקִירָא עָלָה. כְּמָה
מִשְׁרִיִּין קְדִישִׁין, קָא מִתְעַתְּדִין לָהּ,
לְאֶתְחַבְרָא בְּהָדָה, וּלְמִיעָאֵל לָהּ
לְגֵן עֵדֶן. לֹא זְכָתָה, כְּמָה מִשְׁרִיִּין
נוֹכְרָאִין מִתְעַתְּדִין לְמִיעָל לָהּ
בְּאֶרְחָא דְּגִיָּהֲנָם. וְאֲנוּן מִשְׁרִיִּין
דְּמִלְאָכִי חֲבֵלָה זְמִינִין לְמַעַבְדָּ בֵּה

רְקִיעָא טְמִירָא, אִית הִיכְלָא חָדָא,
דְּאֶקְרִי הִיכַל אֶהְבָּה. וְתַמָּן אֲנוּן
גִּנְזִין טְמִירִין, וְכָל נְשִׁיקִין דְּרַחֲמֵימוּ
דְּמִלְכָּא אֲנוּן תַּמָּן, וְאֲנוּן נִשְׁמָתִין
רַחֲמָאן דְּמִלְכָּא עָאֲלִין תַּמָּן.

כִּיּוֹן דְּמִלְכָּא עָאֲל בְּהָהוּא הִיכְלָא
דְּמִלְכָּא, תַּמָּן כְּתִיב, (בְּרֵאשִׁית כט, יא) :
וַיֵּשֶׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
הוּא אֲשַׁכַּח תַּמָּן לְהֵהִיא נִשְׁמָתָא
קְדִישָׁא, קָדִים מִיד וְנִשְׁיָק לָהּ,
וְגַפִּיף לָהּ, וְסָלִיק לָהּ בְּהֵדִיָּה,
וְאֶשְׁתַּעֲשַׂע בָּהּ.

וְדָא הוּא כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה
לָהּ, כְּדִינָא דְּאֶבָּא עָבִיד לְבִרְתִּיהָ,
דְּאִיהִי חֲבִיבָא לְגַבִּיהָ, דְּנִשְׁיָק לָהּ,
וְגַפִּיף לָהּ, וַיְהִיב לָהּ מִתְנָן. כֶּךָ
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָבִיד, לְנִשְׁמָתָא
זַכָּאָה בְּכָל יוֹמָא, כְּמָה דְּכְתִיב
כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָהּ.

הֵינֵנוּ דְּכְתִיב (יִשְׁעִיָּה סד, ג) : יַעֲשֶׂה
לְמַחֲכָה לוֹ, כְּמָה דְּהָאִי בִּרְתָּא,
אֲשִׁלִּימַת עֲשִׂיָּה בְּהָאִי עֲלִמָּא. אוּף
הָכִי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשִׁלִּים לָהּ
עֲשִׂיָּה אַחֲרָא בְּעֲלִמָּא דְּאִתִּי,
דְּכְתִיב, עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ. וְהָכָא
כְּתִיב

נוֹקְמִין, אָתָּא קָרָא וְאוֹכַח, לְעַם
נִכְרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכָּרָה, אֲלִין
מִלְּאֲכִי חֲבָלָה. בְּבִגְדוֹ בָּהּ, אִיהוּ
נְטִירָא, דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָבִיד
לָהּ נְטִירָא, דְּלֹא יִשְׁלוּט בָּהּ עַם
נִכְרִי, בְּהָהוּא פְּרִיסוֹ דְּנְטִירוֹ עָלָהּ.

וְאִם לְבָנוּ יִיעֲדָנָה (שְׁמוֹת כא, ט), תָּא
חֲזִי, כְּמָה אִית לִיה לְבַר נֶשׁ
לְאִזְדָּהָרָא דְּלֹא יִסְטִי אֲרַחוּי בְּהָאִי
עֲלִמָּא, דְּאִי זָכָה בַּר נֶשׁ בְּהָאִי
עֲלִמָּא, וְנְטִיר לָהּ לְנִשְׁמָתָא כְּדָקָא
יָאוּת, הָאִי אִיהוּ בַּר נֶשׁ דְּקוֹדֶשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אַתְרַעֲי בִּיה, וְאֶשְׁתַּבַּח
בִּיה בְּכָל יוֹמָיָא בְּכַמְלִיָּא דִּילִיהָ,
וְאָמַר, חֲמוּ בְּרָא קְדִישָׁא דְּאִית לִי
בְּהָהוּא עֲלִמָּא, כֶּךָ וְכֶךָ עָבִיד, כֶּךָ
וְכֶךָ עוֹבְדוּי מִתְתַּקְנָן.

וְכַד הָאִי נִשְׁמָתָא נִפְקַת מִהָאִי
עֲלִמָּא, זַכָּיָא נִקְיִיה בְּרִירָה,
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲנָהִיר לָהּ בְּכַמָּה
נְהוּרִין, בְּכָל יוֹמָא קָאֲרִי עָלָהּ, דְּאִי
הִיא נִשְׁמָתָא דְּפִלְגְּנָא בְּרִי, נְטִירָא
לִיהוּי לִיה לְהָהוּא גּוֹפָא דְּשִׁבְק.

וְדָא הוּא דְּכְתִיב, וְאִם לְבָנוּ יִיעֲדָנָה
כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָהּ, מֵאִי
כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת. הָכָא אִית רְזָא
לְחַפְיָמִין, בְּגוֹ טְנָרָא תַּקִּיפָא,

[יתרו צו:]

(יום רביעי; שמות שסג-שסד)

יַעֲשֶׂה לָהּ. עַד כָּאן. הֵהוּא סָבֵא
אֶשְׁתַּטַּח, וְצִלִּי צְלוֹתָא. בָּכָה
כְּמִלְקָדְמִין.

וְאָמַר (שְׁמוֹת כ"א, י') : אִם אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ
וְגו', מֵאִי אִם אַחֲרֵת, וְכִי נִשְׁמָתָא
אַחֲרָא זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאַתְבָּא לְצַדִּיקֵי יִי אֱבָהִי עֲלֵמָא,
וְלֹאֻ הֵאִי נִשְׁמָתָא דְאַשְׁלִימַת בְּהֵאִי
עֲלֵמָא רְעוּתָא דְמֵאֲרָה, אִי הָכִי לִית
אַבְטָחוּתָא לְצַדִּיקֵי יִי כָּלֵל. מֵאִי אִם
אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ.

פֶּתַח הֵהוּא סָבֵא וְאָמַר (קֹהֶלֶת י"ב, ז') :
וַיֵּשֶׁב הָעֶפְרַיִם עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה
וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
נִתְּנָה. הֵאִי קָרָא אוּקְמוּהָ חֲבֵרֵי יִי,
בְּחֶרֶבֶן בִּי מִקֹּדְשָׁא. וַיֵּשׁוּב הָעֶפְרַיִם
עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה. הֵכָא אִיהוּ מֵאִי
דְכֹתִיב (בְּרֵאשִׁית י"ב, ו') : וְהַכְּנַעֲנִי אֲזַ
בְּאֶרֶץ, כְּשֶׁהָיָה וְדֹאִי. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב
אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה, מֵאִי
וְהָרוּחַ תָּשׁוּב, דָּא שְׂכִינְתָּא, דְּאִיהִי
רוּחַ קֹדֶשׁ. כִּד חֲמָאֵת שְׂכִינְתָּא,
בְּאַנּוּן עֲשֹׂר מִסְּעוֹת דְּקָא נִטְלָא,
וְלֹא בְּעוֹן יִשְׂרָאֵל לְאַתְבָּא בְּתִיּוּבָתָא

קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְשִׁלְטָא
סְטָרָא אַחֲרָא עַל אֶרֶץ קֹדֶשׁ,
וְאוּקְמוּהָ חֲבֵרֵי יִי.

תָּא חֲזִי, רוּחָא דְּבֵר נֶשׁ זַכָּאָה,
אַתְעֵטֵר בְּדִיוֹקְנָא בְּגִין עֵדֶן דְּלִתְתָּא,
וּבְכָל שַׁבָּתִי וּמוֹעֲדֵי וְרִישֵׁי יְרַחִי,
מִתְעֵטֵרֵן רוּחִי, וּמִתְפַּשְׁטֵן, וְסִלְקִין
לְעִילָא. כְּמָה דְּעָבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, בְּהֵיִא נִשְׁמָתָא עֲלָאָה
קֹדֶשׁ לְעִילָא, הָכִי נָמִי עָבִיד
בְּהֵיִא רוּחָא, לְתִתָּא בְּגִין עֵדֶן לְתִתָּא,
דְּקָא סִלְקַת קָמִיָּה. וְאָמַר דָּא אִיהִי
רוּחָא דְּפִלְגְּנִיא גּוֹפָא, מִיֵּד מְעֵטֵרָא
לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהֵיִא רוּחָא
בְּכָמָה עֲטָרִין, וְאַשְׁתַּעֲשַׁע בָּהּ.

וְאִי תִימָא, דְּהָא בְּגִין רוּחָא דָּא,
שְׂבִיק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַה דְּעָבִיד
לְנִשְׁמָתָא. לָאֻ הָכִי. אֶלָּא שְׂאֲרָה
כְּסוּתָהּ וְעֲנִתָּהּ לֹא יִגְרַע, אֲלִין אֲנּוּן
תִּלְת שְׁמֵהֶן עֲלֵאִין, דְּעִין לֹא רָאֲתָה
אֱלֹהִים זִוְלָתָהּ.

וְכִלְהוּ בְּעֲלֵמָא דְּאֲתִי וְאַתְמַשְׁכוּ
מִתְמָן. חֵד מְנִיְהוּ שְׂאֲרָה, מְשִׁיכוּ
דְּנִצִּיצוּ וְנִהִירוּ, דְּנִהִיר בְּאַרְח
סְתִים, מְזוּנָא דְּזֵן כֹּלָא, וְאַקְרִי
יְהו"ה בְּנִקּוּדַת אֱלֹהִים. שְׂאֲרָה

בְּהַפּוֹךְ אֶתְוּוֹן, אֲשֶׁר ה' וָדָא (בְּרֵאשִׁית
מט, כ): מֵאֲשֶׁר שְׁמָנָה לַחֲמוֹ, וָדָא
הוּא שְׁאָרָה.

כְּסוּתָהּ: פְּרִישׁוֹ דְּמִלְכָּא. דָּא
מְשִׁיכוֹ אַחֲרָא, דְּנִהִיר וְנָטִיר לָהּ
תְּדִיר, פְּרִישׁוֹ דְּלְבוּשָׁא דְּמִלְכָּא,
דְּפָרֵשׁ עָלָהּ אֱלוֹהִי. דָּא בְּבִגְדוֹ בָּהּ
תְּדִיר, דְּלֹא אֶתְעָדִי מִינָהּ, וְהָאִי
אִיהוּ כְּסוּתָהּ.

וְעֲנִתָּהּ, מֵאֵן אִיהוּ. דָּא מְשִׁיכוֹ
דְּעֵלְמָא דְּאֵתִי, דְּבִיָּה כֹלָא. יִי
צְבֹאוֹת אִיהוּ, וָדָא אִיהוּ דְּנִהִיר בְּכָל
נְהוּרִין סְתִימִין עֲלָאִין דְּאִילָנָא
דְּחַיִּי, דְּבִיָּה עוֹנָה טְמִירָא, דְּמִתְמָן
נִפְקֵת. וְכָל דָּא בְּעֵדוּנָא וְכִסּוּפָא
דְּעֵלְמָא דְּאֵתִי.

תִּלְתָּא הָנִי לֹא יִגְרַע לָהּ, כִּד אִיהִי
זָכָא דְּכָדָא יָאוֹת. וְאִי לָאו אִיהִי
כְּדָקָא יָאוֹת, הָנִי תִלְתָּא גִרְעָאן
מִנָּה, דְּלֹא יִתְעַבִּיד לָהּ עֲטָרָה אֲפִלּוּ
מִחֵד מִנִּיָּהּ, תָּא חֲזִי, מָה כְּתִיב,
וְאִם שָׁלַשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ, דְּלֹא
זָכָא בָּהּ, וְיִצְאָה חֲנָם אִין כֶּסֶף
תְּפוּק מִקְמִיָּה, וְדַחֲיִין לָהּ לְבָר. אִין
כֶּסֶף, לִית לָהּ כִּסּוּפָא, וְלִית לָהּ
עֵדוּנָא כֹּלָל.

עַד כָּאֵן אוֹכִיחַת אוֹרִייתָא, דְּכָל
עֵיטִין בָּהּ תִּלְיִין, וְיִהְיֶבֶת עֵיטָא
טָבָא לְבָנֵי נָשָׂא. מִכָּאֵן וְלִהְלָאָה
נִהְדָּר לְמַלִּין קְדָמָאִין, בְּהֵהוּא
נָטִירוּ עֲלָאָה, דְּקָא פְּרִישׁ עָלָהּ
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין דְּלֹא תִּהְיָ
לְעַם נִכְרִי, דְּהָא בְּגָדוֹ בָּהּ, וְנָטִירוּ
אִיהוּ לָהּ תְּדִיר.

וְאִם לְבָנֵי יִיעֲדָנָה כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת
יַעֲשֶׂה לָּהּ. אָמַר הֵהוּא סָבָא,
חֲבֵרִיָּא, כִּד תִּתְּכֹון לְגִבֵּי הֵהוּא
טִינָרָא דְּעֵלְמָא סְמִיךְ עָלֶיהָ, אָמַרוּ
לִיהּ, דִּידְכֹּר יוֹמָא דְּתִלְגָּא דְּאִזְדָּרְעוּ
פּוֹלִין לְחַמְשִׁין וְתִרִין גְּוּוּנִין, וְהֵדָּר
אֶקְרִינָן הָאִי קָרָא, וְהוּא יִימָא לְכוּן.

אָמַרוּ בְּמִטּוֹ מִינָךְ מֵאֵן דְּשָׂאֲרֵי מְלָה
הוּא יִימָא. אָמַר לוֹן, וְדָאִי דִּידְעָנָא
דְּזָכָאִין אֶתוּן, וְאִית לְרִמְזָא לְכוּן
רִמְזָא דְּחַכִּימִין, וְעַל מָה דְּאִנָּא
אִימָא, כִּד תְּדַכְרוּן לִיהּ סִימָנָא דָּא,
הוּא יִשְׁלִים עַל דָּא. הִשְׁתָּא אִית
לוֹמַר, מֵאֵן הוּא דְּאֶקְרִי בִּין
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תָּא חֲזִי כָּל

[יתרו צח.]

(יום חמישי; שמות שסה-שסו)

ההוא דזכי לתליסר שנין ולהלאה, אקרי בן לכנסת ישראל. וכל מאן דאיהו מבן עשרין שנין ולעילא וזכי בהו, אקרי בן לקודשא בריך הוא, ודאי בנים אתם ליי' אלהיכם (דברים יד, א).

כד מטה דוד לתליסר שנין, וזכה בההוא יומא דעאל לארביסר, כדין כתיב (תהלים ב, ז): יי' אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך. מאי טעמא. דהא מקדמת דנא לא הוה ליה ברך, ולא שראת עליה נשמתא עלאה, דהא בשני ערלה הוה, ובגין כך, אני היום ילדתיך, היום ודאי ילדתיך. אני, ולא סטרא אחרא, כמה דהוה עד השתא, אני בלחודאי. בר עשרין שנין, מה כתיב בשלמה (משלי ד, ג): כי בן הייתי לאבי, לאבי ממש ודאי.

ואם לבנו ייעדנה. בר תליסר שנין ולהלאה, דהא נפקא מרשו דסטרא אחרא דאזדמנת ליה, מה כתיב כמשפט הבנות יעשה לה.

מהו כמשפט הבנות. תנינן, בכל יומא ויומא, חמי קודשא בריך הוא לההוא ינוקא דקאי ברשו דערלה, ואיהו נפיק מינה, ואתמשך לבי ספרא, ותבר לה, ואזיל לבי פנישתא, ותבר לה. מה עביד קודשא בריך הוא לההיא נשמתא. אעיל לה לאדרא דייליה, ויהיב לה מתנן, ונבזבזן סגיאין, וקשיט לה בקשוטין עלאין, עד זמנא דאעיל לה לחופה בההוא בר, מתליסר שנין ולעילא.

אם אחרת יקח לו. הכא אית רזא דרזין, לחכימין אתמסרי, ואית לאודעא בקדמיתא מלה חדא. תא חזי, ביומא דשבתא בשעתא דאתקדש יומי, נפקי נשמתין מגו אילני דחיי, ומנשבין אנון נשמתין קדישין לתתאי, ונניחין בהו כל יומא דשבתא. ולבתר דנפיק שבתא, סלקין בלהו נשמתין ומתעטרן בעטרין קדישין לעילא. אוף הכי, קודשא בריך הוא אזמין לההוא בר נש, ודא הוא נשמתא אחרת, ואף על גב דדא זמינא ליה, נשמתא דהות ליה בקדמיתא, שארה דקדמיתא, כסותה וענתה לא יגרע, כמה דאתמר.

קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
וְזָכַאִין אַנוּן אֵלִין דְּהָכָא. וְאִי לֹאוּ
הָכִי, לֹא אַעֲרַעְנָא בְּהוּ, וְלֹא שְׂרִינָא
בְּאֵלִין מְלִין. אִימָא מְלוּלָךְ סָבָא,
אִימָא בְּלֹא דְחִילוּ.

פִּתַּח וְאָמַר (תהלים קד, א): יי אֱלֹהֵי
גְדֻלַּת מְאֹד הוּד וְהָדָר לְבִשְׁתָּ. יי
אֱלֹהֵי: דָּא שִׁירוּתָא דְּמַהִימְנוּתָא,
סְלִיקוּ דְּמַחְשָׁבָה, וְעֲלִמָא דְּאִתִּי,
רְזָא חָדָא בְּלֹא פְרוּדָא. גְּדֻלַּת: דָּא
שִׁירוּתָא, יוּמָא קְדֻמָּאָה, וְאַנוּן
יוּמִין עֲתִיקִין, סְטָרָא דִּימִינָא.
מְאֹד: דָּא הוּא סְטָרָא דְּשִׁמְאָלָא.

הוּד וְהָדָר לְבִשְׁתָּ: אֵלִין תְּרִין בְּדִי
עֲרֻבוּת. עַד הָכָא, פִּיּוֹן דְּמָטָא לְגוּ
אִילָנָא דְּחִי, אֶתְטַמֵּר, וְלֹא אֶסְתַּלֵּק
לְמַהּוּי בְּמַנְיִנָא, בְּגִין הָהוּא מְאֹד.
מֵאִי מְאֹד. שְׁמָאֵלָא, דְּכָל עֲנָפִין
דְּלִתְתָּא וּבְכָלֵּלָא עֲנָפָא מְרִירָא
חָדָא. וְעַל דָּא אֶתְטַמֵּר הָהוּא
אִילָנָא דְּחִי, וְלֹא בָעָא לְמַהּוּי
בְּמַנְיִנָא דָּא, עַד דְּאֶהְדֵּר
כְּמִלְקְדָמִין, וְשִׁבַּח בְּגוּוֹנָא אַחֲרָא.

וְאָמַר, עָטָה אוּר כְּשִׁלְמָא דָּא
שִׁירוּתָא

בְּכָה הָהוּא סָבָא כְּמִלְקְדָמִין, וְאָמַר
אִיהוּ לְנַפְשִׁיהּ, סָבָא סָבָא, כְּמָה
יִגְעַת לְאִדְבָקָא מְלִין קְדִישִׁין אֵלִין,
וְהַשְׁתָּא תִימָא לֹון בְּרַגְעָא חָדָא. אִי
תִימָא דְּתִיחָס עָלֵיהּוּ עַל אַנוּן מְלִין
וְלֹא תִימָא לֹון, הָא כְּתִיב (משלי ג, כז):
אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעַלְיוֹ בְּהִיּוֹת לְאִל
יָדְךָ לַעֲשׂוֹת.

מֵאִי אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעַלְיוֹ. אֱלֹא,
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
אַנוּן הָכָא. דְּהָא בְּכָל אֶתְר דְּמְלִין
דְּאוּרִייתָא אִמְרִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אַנוּן תַּמָּן,
וְצִיִּיתִי לֹון. וּכְדִין, הָהוּא אִילָנָא
דְּטוֹב וְרַע, בְּשַׁעֲתָא דְּאִזְלִין מִתַּמָּן,
וְצִיִּיתוּ אַנוּן מְלִין, הָהוּא סְטָרָא
דְּטוֹב אֶתְגַּבֵּר, וְאֶסְתַּלֵּק לְעִילָא,
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
מִתַּעֲטָרֵן בְּהָהוּא טוֹב, וְאֵלִין אַנוּן
בְּעָלִיו דְּהָהוּא טוֹב.

סָבָא סָבָא, אֶתְ אִמְרַת מְלִין אֵלִין,
וְלֹא יִדְעַת אִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
הָכָא, וְאִי אֵלִין דְּקִיִּימִי הָכָא זָכַאִין
לְמְלִין אֵלִין. לֹא תִדְחַל סָבָא, דְּהָא
הָיִית בְּכָמָה קָרְבִין דְּגַבְרִין תְּקִיפִין,
וְלֹא דְּחִילַת, וְהַשְׁתָּא אַנְתָּ דְּחִיל,
אִימָא מִילָךְ, דְּהָא וְדֵאִי הָכָא אִיהוּ

[יתרו צח:]

(יום ששי; שמות שסז-שסח)

וגו'. סבא סבא, אי כל הני ידעת,
אימא ולא תדחל, אימא מילך
וינהרון מלין דפומך. חדו חברייא,
והו צייתין בחדוה למלוי קדישין.
אמר אי סבא אי סבא, במה עיילת
גרמך, עאלת בימא רבא, אית לך
לשטטא ולנפקא מתמן.

אם אחרת יקח לו, כמה גלגולין
עתיקין הכא, דלא אתגלון עד
האידנא, וכלהו קשוט כדקא יאות,
דלית לאסטאה מארח קשוט,
אפילו כמלא נימא. בקדמיתא אית
לאתערא, נשמתין דגירין כלהו,
פרחן מגו גנתא דעדן בארח סתים,
כד מסתלקן מהאי עלמא,
נשמתהון דקא רווחא מגו גנתא
דעדן, לאן אתר תייבין.

אלא תנינן, מאן דנטיל ואחיד
בנכסי גירין בקדמיתא, זכי בהו.
אוף הכי כל אנון נשמתין קדישין
עלאין, דקא זמין לון קודשא בריך
הוא לתתא כדקאמרן, כלהו נפקין
לזמנין ידיען. בגין לאשתעשעא
בגן עדן, ופגען באנון נשמתין
דגירין, מאן דאחיד בהו מאלין
נשמתין, אחיד בהו וזכי בהו,
ומתלבשן בהו, וסלקין. וכלהו

דיומא קדמאה. נוטה שמים, הכא
אתכליל שמאלא, ולא אמר מאד,
אתכליל שמאלא בימינא, למחוי
נהיר בכללא דשמים. המקרה
במים עליותיו (תהלים קד, ג), הכא נפיק
בחדוה ההוא אילנא דחיי, נהר
דנפיק מעדן, ואשתרשו ביה
במימוי אנון תרי בדי ערבות,
דאנון גדלין במימוי, הדא הוא
דכתיב: המקרה במים עליותיו.
מאן עליותיו. אלין בדי ערבות.

ודא הוא דכתיב (ירמיה יז, ח): ועל
יובל ישלח שרשיו. ודא הוא רזא
דכתיב (תהלים מז, ה): נהר פלגיו
ישמחו עיר אלהים. מאן פלגיו.
אלין אנון שרשיו. והכי אקרון,
עליותיו, שרשיו, פלגיו, כלהו
אשתרשו באנון מיין דההוא נהר.

השם עבים רכובו. דא מיכאל
וגבריאל, אלין הם עבים. המהלך
על פנפי רוח, למיהב אסוותא
לעלמא, ודא איהו רפאל. מכאן
ולהלאה עושה מלאכיו רוחות

בְּזֶרַע קְדִישָׁא. וּבְמַלְבוּשָׁא דָא, קִיִּימִי לְאַשְׁתַּעֲבָדָא מִנִּיּהוּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא. וְכֵד אֲשַׁתְּאֲבֹן אֲנוּן מַלְבוּשִׁין מִמְּלִין דְּהֵאֵי עֲלָמָא, אֲנוּן נִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין, אֲתִזְנֹן מְרִיחָא דְקָא אֲרִיחָא, מִגּוּ לְבוּשִׁיהוּן אֲלִין.

קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל מְלִין סְתִימִין דְּאִיּהוּ עֲבִיד, עָאֵל לֹון בְּאוּרִייתָא קְדִישָׁא, וְכֹלָא אֲשַׁתְּכַח בְּאוּרִייתָא, וְהֵהִיא מְלָה סְתִימָא גְּלִי לָהּ אוּרִייתָא, וּמִיד אֲתַלְבֹּשָׁא בְּלְבוּשָׁא אַחְרָא, וְאֲתַטְמַר תַּמָּן, וְלֹא אֲתַגְלִי. וְחִכִּימִין דְּאֲנוּן מְלִיִין עֵינִין, אַף עַל גַּב דְּהֵהִיא מְלָה אֲסִתִּים בְּלְבוּשָׁה, חֲמָאן לָהּ מִגּוּ לְבוּשָׁה, וּבִשְׁעֵתָא דְּאֲתַגְלִי הֵהִיא מְלָה עַד לָא תִיעוּל בְּלְבוּשָׁא, רָמָאן בְּהָ פְקִיחוּ דְּעִינָא, וְאַף עַל גַּב דְּמִיד אֲסִתִּים, לָא אֲתַאֲבִיד מִעֵינִיּהוּ.

בְּכַמָּה דְּוִכְתִּין אַזְהַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל גִּיּוּרָא, דְּזֶרַע קְדִישָׁא, יִזְדְּהֲרוּן בֵּיהּ, וְלִבְתָּר נָפִיק מְלָה סְתִימָא מִנֶּרְתָּקָה.

קִיִּימִי בְּהֵאֵי לְבוּשָׁא וְנִחְתּוּ גּוּ גִנְתָּא בְּלְבוּשָׁא דָא. בְּגִין דְּבִגְנִתָּא דְּעֵדֵן, לָא קִיִּימָאן תַּמָּן, אֲלֹא בְּלְבוּשָׁא, כָּל אֲנוּן דְּקִיִּימִי תַּמָּן.

אִי תִימָא, דְּבִגִין הֵאֵי לְבוּשָׁא, גִּרְעֵן אֲנוּן נִשְׁמַתִּין מְכָל עֲנוּגָא דְּהוּהָ לֹון בְּקִדְמִיתָא. הָא כְּתִיב, אִם אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעֲנָתָהּ לֹא יִגָּרַע. בִּגְנִתָּא קִיִּימִי בְּלְבוּשִׁי דָא, דְּקִדְמָן לְאַחְדָא בְּהוּ וְזָכִי בְּהוּ, וְכֵד סְלָקִין לְעִילָא, מִתַּפְּשֻׁטָן מִנִּיהּ, דְּהֵא תַּמָּן לָא קִיִּימָן בְּלְבוּשָׁא.

בְּכָה הֵהוּא סָבֵא כְּמִלְקִדְמִין, וְאַמֵּר לְנַפְשִׁיהּ, סָבֵא סָבֵא, בּוּדָאִי אִית לָךְ לְמַבְכִּי, בּוּדָאִי אִית לָךְ לְאוּשְׁדָא דְּמַעִין, עַל כָּל מְלָה וּמְלָה, אֲבָל גְּלִי קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהּ קְדִישָׁא, דְּאַנָּא בְּרַעוּ דְּלָבָא, וּבְפּוֹלְחָנָא דְּלִהוּן קָאמִינָא, בְּגִין דְּאֲנוּן בְּעָלִיו דְּכָל מְלָה, וּמִתַּעֲטָרֵן בְּהוּ.

כָּל אֲנוּן נִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין, כִּד נִחְתִּי לְהֵאֵי עֲלָמָא, בְּגִין לְמִשְׁרֵי כָּל חַד עַל דְּוִכְתִּיּהוּ, דְּאֲתַחֲזוּן בְּהוּ, לְבָנִי נִשָּׂא. כְּלָהוּ נִחְתִּי מִתַּלְבָּשָׁן בְּאֲנוּן נִשְׁמַתִּין דְּקָא אֲמָרֵן, וְהִכִּי עָאֲלִין

[יתרו צט.]

(שַׁבַּת-קֹדֶשׁ; שְׁמוֹת שֶׁסֶט-שֶׁע)

וְכִיּוֹן דְּאַתְגְּלִי אֶהְדֵּר לְנִרְתָּקָה מִיָּד,
וְאַתְלַבֵּשׁ תַּמָּן.

כִּיּוֹן דְּאַזְהַר עַל גִּיּוּרָא בְּכָל אֲנוּן
דְּוִכְתִּין, נָפֵק מִלָּה מִנִּרְתָּקָה
וְאַתְגְּלִי, וְאָמַר (שְׁמוֹת כג, ט): וְאַתָּם
יִדְעָתֶם אֶת נֶפֶשׁ הַגֵּר. מִיָּד עָאֵלַת
לְנִרְתָּקָה, וְאַהְדֵּרַת בְּלִבוֹשָׁה
וְאַתְטַמְּרַת, דְּכְתִיב כִּי גֵרִים הָיִיתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, דְּחָשִׁיב קָרָא, דְּבִגִּין
דְּאַתְלַבֵּשׁ מִיָּד, לָא הוּא מֵאן
דְּאַשְׁגַּח בֵּה. בְּהֵאִי נֶפֶשׁ הַגֵּר, יִדְעַת
נִשְׁמָתָא קִדִּישָׁא בְּמִלִּין דְּהֵאִי
עֲלָמָא, וְאַתְהֵנִיאַת מִנִּיּהוּ.

פֶּתַח הַהוּא סָבָא וְאָמַר (שְׁמוֹת כד, יח):
וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֵנָן וַיַּעַל אֶל
הַהָר וְגו', עֵנָן דָּא מֵאִי הִיא. אֶלָּא
דָּא הוּא דְּכְתִיב (בְּרֵאשִׁית ט, יג): אֶת
קִשְׁתִּי נָתַתִּי בְּעֵנָן. תַּנִּינָן, דְּהַהוּא
קִשְׁתָּא אֲשַׁלַּחַת לְבוֹשׁוֹי, וַיְהִיב לוֹן
לְמֹשֶׁה, וּבְהַהוּא לְבוֹשָׁא סְלִיק
מֹשֶׁה לְטוֹרָא וּמִנִּיהָ חָמָא מַה
דְּחָמָא, וְאַתְהֵנִי מִכָּלָא. עַד הַהוּא
אַתָּר, אָתוּ אֲנוּן חֲבֵרִיָּא, וְאַשְׁתַּטְּחוּ

קָמִיָּה דְּהַהוּא סָבָא, וּבְכוּ וְאָמְרוּ,
אֶלְמָלָא לָא אֲתִינָא לְעֲלָמָא, אֶלָּא
לְמִשְׁמַע מַלְיָן אֲלִין מִפּוּמָךְ דִּי לָן.

אָמַר הַהוּא סָבָא, חֲבֵרִיָּא, לָאו
בְּגִין דָּא בְּלַחֲדוּי שְׁרִינָא מִלָּה,
דְּהָא סָבָא כְּגִינִי לָאו בְּמִלָּה חָדָא
עָבִיד קִישׁ קִישׁ וְלָא קָרִי, כַּמָּה בְּנִי
עֲלָמָא בְּעַרְבוּבִיָּא בְּסַכְלָתָנוּ דְּלַהוֹן,
וְלָא חָמָאן בְּאַרְחָ קְשׁוּט בְּאוּרִיָּתָא,
וְאוּרִיָּתָא קָרִי בְּכָל יוֹמָא בְּנֵהִימוּ
לְגַבִּיָּהוּ, וְלָא בְּעָאן לְאַתְבָּא רִישָׁא.

וְאַף עַל גַּב דְּאַמִּינָא, דְּהָא אוּרִיָּתָא
מִלָּה נָפֵקָא מִנִּרְתָּקָה, וְאַתְחַזִּיאַת
זַעִיר, וּמִיָּד אֲתַטְמְרַת. הָכִי הוּא
וּדְאִי. וּבְזַמְנָא דְּאַתְגְּלִיאַת מִגּוּ
נִרְתָּקָה וְאַתְטַמְּרַת מִיָּד, לָא עַבְדַּת
דָּא, אֶלָּא לְאֲנוּן דִּידְעִין בֵּה,
וְאַשְׁתַּמוּדְעָאן בֵּה.

מִשְׁלַל לָמָּה הַדְּבָר דּוּמָה, לְרַחֲמִיתָא,
דְּאִיְהִי שְׁפִירְתָּא בְּחִיזוֹ, וְשְׁפִירְתָּא
בְּרִיּוֹא, וְאִיְהִי טְמִירְתָּא בְּטְמִירוֹ גּוּ
הִיכְלָא דִּילָּה, וְאִית לָהּ רַחֲמִיָּא
יְחִידָאָה, דְּלָא יִדְעִין בִּיהָ בְּנֵי נָשָׂא,
אֶלָּא אִיְהוּ בְּטְמִירוֹ. הַהוּא רַחֲמִיָּא,
מִגּוּ רַחֲמִיָּא דְּרַחֲמִים לָהּ עָבַר לְתַרְע
בֵּיתָה תְּדִיר, זְקִיף עֵינֹי לְכָל סֵטֶר.

תָּא חֲזִי, אֲרַחָא דְאֹרִייתָא כִּן הוּא,
בְּקִדְמִיתָא כִּד שְׂרִיא לְאַתְגְּלָאָה
לְגַבִּי בֵּר נָשׁ, אֲרַמִּיזַת לִיה בְּרַמִּיזוּ,
אִי יָדַע טָב. וְאִי לָא יָדַע, שְׁדֶּרֶת
לְגַבִּיָּה, וְקִרְאָתָּ לִיה פְּתִי. וְאִמְרַת
אֹרִייתָא, לְהֵהוּא דְשְׁדֶּרֶת לְגַבִּיָּה,
אִמְרוּ לְהֵהוּא פְּתִי, דִּיקְרַב הָכָא,
וְאַשְׁתַּעֲי בְּהֵדִיָּה. הָדָא הוּא דְכְּתִיב
(מְשָׁלִי ט, ד) : מִי פְּתִי יָסֵר הֵנָּה חֶסֶד לֵב
וְגו'. קָרִיב לְגַבִּיָּה, שְׂרִיאָתָּ לְמַלְלָא
עֲמִיָּה, מִבְּתֵר פְּרוּכְתָּא דְפִרְסָא לִיה,
מְלִין לְפֻּם אֲרַחוּי, עַד דִּיסְתַּכַּל
זַעִיר זַעִיר, וְדָא הוּא דְרָשָׁא.

לְבִתֵּר, תְּשַׁתַּעֲי בְּהֵדִיָּה, מִבְּתֵר
שׁוּשִׁיפָּא דְקִיק, מְלִין דְּחִידָה, וְדָא
אִיהוּ הַגָּדָה. לְבִתֵּר דְּאִיהוּ רְגִיל
לְגַבִּיָּה, אֲתַגְּלִיאָתָּ לְגַבִּיָּה אֲנַפִּין
בְּאַנְפִּין, וּמְלִילַת בְּהֵדִיָּה כָּל רְזִין
סְתִימִין דִּילָהּ, וְכָל אֲרַחִין סְתִימִין,
דְּהוּ בְּלִבָּאָה טְמִירִין, מִיּוֹמִין
קִדְמָאִין. כִּדִּין

אִיהִי יָדַעַת דְּהָא רְחִימָא אֲסַחֵר
תִּרְע בֵּיתָה תְּדִיר, מָה עֲבַדַת, פְּתַחַת
פְּתַחָא זַעִירָא בְּהֵהוּא הֵיכְלָא
טְמִירָא, דְּאִיהִי תַמָּן, וּגְלִיאָתָּ
אֲנַפְּהָא לְגַבִּי רְחִימָאָה, וּמִיד
אֲתַהֲדֶרֶת וְאַתְּכַסִּיאָתָּ. כָּל אֲנוּן דְּהוּ
לְגַבִּי רְחִימָא, לָא חָמוּ וְלָא
אֲסַתְּכָלוּ, בֵּר רְחִימָא בְּלַחֲדוּי,
וּמַעֲוִי וְלִבִּיָּה וּנְפִשִׁיָּה אֲזִלוּ
אַבְתָּרָה. וְיָדַע דְּמַגּוּ רְחִימוּ
דְּרְחִימָתָּ לִיה, אֲתַגְּלִיאָתָּ לְגַבִּיָּה
רְגַעָא חָדָא, לְאַתְעָרָא לִיה. הָכִי
הוּא מְלָה דְאֹרִייתָא, לָא
אֲתַגְּלִיאָתָּ, אֲלָא לְגַבִּי רְחִימָאָה.
יָדַעַת אֹרִייתָא, דְּהֵהוּא חֲפִימָא
דְּלִבָּא אֲסַחֵר לְתִרְע בֵּיתָה כָּל יוֹמָא,
מָה עֲבַדַת, גְּלִיאָתָּ אֲנַפְּהָא לְגַבִּיָּה,
מַגּוּ הֵיכְלָא, וְאַרְמִיזַת לִיה רְמִיזָא,
וּמִיד אֲתַהֲדֶרֶת לְאַתָּרָה וְאַתְּטַמְרַת.
כָּל אֲנוּן דְּתַמָּן, לָא יָדַעִי, וְלָא
מְסַתְּכָלִי, אֲלָא אִיהוּ בְּלַחֲדוּי,
וּמַעֲוִי וְלִבִּיָּה וּנְפִשִׁיָּה אֲזִיל
אַבְתָּרָה. וְעַל דָּא, אֹרִייתָא
אֲתַגְּלִיאָתָּ וְאַתְּכַסִּיאָתָּ, וְאַזְלַת
בְּרְחִימוּ לְגַבִּי רְחִימָאָה, לְאַתְעָרָא
בְּהֵדִיָּה רְחִימוּ.

ג אלול

וְאַשְׁתָּאֲרַת ה' בַּתְּרֵאָה יְחִידָה, הָדָא הוּא דְכָתִיב (אֵיכָה א, א) : אֵיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד, דְּבִקְדָּמִיתָא וְתַלְכָּנָה שְׁתִּיהֶן (רוּת א, יט) ה"ה, לְבַתֵּר אֶסְתַּלְקַת ה' עֲלָאָה, אֲשֶׁתְּאֲרַת ה' תַּתָּאָה בַּתְּרֵאָה יְחִידָה, בַּתֵּר דְּאִתְעָרְבוּ טוֹב עִם רָע, מַה דְּאַפְרִישׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בְּרַאשִׁית א, ד) : וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, גָּרְמוּ דְגָלַת שְׁכִינְתָּא וְאִתְעָרְבַת בֵּין אֹמִינ דְּעֵלְמָא, וּמִנְטָרָא לֹון בְּגִלוּתָא, בְּהָהוּא זְמַנָּא נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל אֲתוּוֹי דְּאֶסְתַּלְקוּ בְּגִלוּתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (יִשְׁעִיָּה מֵב, ח) : אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לֹא־חֵר לֹא אֶתֵּן וְגו'.

תקונא עשרין וחד ועשרין

[מב:] בְּרַאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים מ"י אֱלֹהִים, עָלִיה אֶתְמַר (יִשְׁעִיָּה מ כו) : שְׁאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים.

בְּרַאשִׁית, נְחִתוּ תַמָּן תַּרִּין סְבִין, וְאַמְרִין אֶתְעַסְקָנָא בְּמַה דְּהוּיִתוּן וְאַנָּן לֹא הוּיִנָּן, וְדָא ב' תַּרִּין. רַאשִׁית, הָא סָבָא עֲלָאָה קָא נְחִית בִּינִיָּהוּ, אָמַר הָא אָנָּן חַד, וְתַלַּת הוּיִנָּן, וְכַעַן אָנָּן חַד, אֱלֹהִים וְדָאִי מ"י בָּרָא אֱלֹהִים, מ"י בָּרָא בְּאֵלִין תַּלַּת, וְאִיהִי רְבִיעָאָה, וְשְׁבִיעָאָה.

בְּרַאשִׁית אָנוּן שִׁית סְבִין, וּמָאן נִינְהוּ אֶת הַשָּׁמַיִם, וְאֶת הָאָרֶץ, הָא אָנָּן שְׁבַעָה וְתַלַּת גְּנִיזִין עֲלִיָּהוּ.

בְּאֵלִין שְׁבַעָה סְבִין וּבַת שְׁבַת יְחִידָה לְקַבְּלִיהוּ שְׁבַעָה, וּבְגִין דָּא הָא אָנָּן שְׁבַעָה שְׁבוּעוֹת, חַד עוֹלִימָא הוּא מְזַנֵּב אֶבְתְּרִיָּהוּ, וְאֵלִין סְבִין

אָעֲרֵעוּ בְּבוֹצִינָא קִדִּישָׁא וְחִבְרוּי, אָמְרוּ לִיה רַבִּי רַבִּי, אַנְתָּ וְחִבְרָךְ
אֲשַׁכְּחִתוֹן חַד עוֹלָמָא דְּאִיהוּ בְּאַרְחָא מְזַנֵּב אֲבִתְרִיכּוּ.

אָמַר לוֹן, אָעֲרֵעְנָא בְּמִשְׁרִיין סְגִיאין דִּהוּ קָא אַתִּיין מְקַרְבָּא
דְּחוּיָא, וְאַנוֹן מִשְׁרִיין דְּמִלְאָכִין דְּנַחֲתִין מְזִרְזֵן לְקַבְּלָא צְלוֹתִין,
מִסְטָרָא דְּחִמְשִׁין אַתּוּן דְּמִיחֲדִין יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹמָא, דְּבַהוֹן
וְחִמְשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְץ מִצְרַיִם (שְׁמוֹת יג, יט), דְּמִלְאָכִין
דְּנַחֲתִין לְאַגָּחָא קֶרְבָּא, דְּקָא מִמֶּנּוּ עַל צְלוֹתִין, כְּלָהוּ הוּוּ נַחֲתִין
בְּתוֹקְפָא דְּגְבוּרָה, כִּד נֶצְחִין לְחוּיָא, וְכַמָּה חִילִין דִּילִיה דְּקָא רִדְפִין
אֲבִתְרִייהוּ, בְּכַמָּה חוּבִין דִּישְׂרָאֵל, וְאַנוֹן מְאִרִי צְלוֹתִין, וּמִסְתַּכְּלִין
בְּשֵׁם יְהו"ה דְּאִיהִי בִינָה, דְּנַחֲתָא עֲלֵיהוּ בְּתוֹקְפָא דְּגְבוּרָה, כְּלָהוּ
נִפְלִין מְקִיּוּמִיהוּ, וְאַתְקִיִּים בְּהוּ סוּס וּרְכָבוּ רַמָּה בֵּים (שָׁם טו, א), דָּא
יָם נ' שְׁעָרֵי בִינָה, חִמְשִׁין אַתּוּן דְּקָרִיאֵת שְׁמַע.

אָמְרוּ לִיה וְלְחִבְרִיא הָוָה לָכוּ לְעֵינָא לְאַסְתַּכְּלָא בְּתַר הַהוּא דְּמְזַנֵּב
בְּתַר צְלוֹתִין דְּאַנוֹן חֲלָשִׁין, וְלִית לוֹן רְשׁוּ לְסִלְקָא עִם אַחֲרָנִין
וְלִפְרָחָא עֲמָהוֹן לְעִילָא, וּבִגִּין אַנוֹן צְלוֹתִין חֲלָשִׁין אֲתַמָּר (דְּבָרִים כה,
יח): וַיִּזְנֵב בָּךְ כָּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ, דְּנַעַר קָטָן נִהַג בָּם (יִשְׁעִיָּה יא, ו).

דְּאֵלִין עֶשֶׂר סְלָקִין בְּיו"ד ה"א וּא"ו ה"י, וְכָל חַד אִית לִיה
צְלוֹתִיה, וְאַם חָסֵר חַד מִנֵּיהוּ אֲפִילוּ בְּתַרְאָה, לָא סְלִיק צְלוֹתָא
דִּילִיה עֲמִיה, בִּגִּין דְּאִיהוּ עֲנִיָּא, וְלִית לִיה רְשׁוּ לְסִלְקָא צְלוֹתִיה עִם
אַחֲרָנִין, כְּלָהוּ צְלוֹתִין מִתְעַכְּבֵן לְסִלְקָא, עַד דְּהֵיא צְלוֹתָא דְּעֲנִיָּא
סְלִיקָת, וּבִגִּין דָּא תַּפְלָה לְעָנִי כִי יַעֲטֹף (תְּהִלִּים קב, א), דְּכְלָהוּ
מִתְעַטְפִּין בְּגִינָה, עַד דְּאִיהִי סְלָקָא עֲמָהוֹן, דְּלִית פְּרוּדָא בָּהּ
מִנֵּיהוּ.

ד אלול

וּצְלוֹתָא דְעָנִי אִיהוּ שְׁכִינְתָּא, מֵאֵן עָנִי דָא צַדִּיק, וְהָאִי צְלוֹתָא
 אֶתְקִרִיאת עֶקֶב לְגַבִּי צְלוֹתִין אַחֲרָנִין, וּבְגִינָה אֶתְמַר אֶפְלוּ נַחֲשׁ
 כְּרוּךְ עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אֶף עַל גַּב דְּסַחִיר לָהּ לְהָאִי נְקוּדָה
 דְּאִיהִי קוּצָא דְאֵת ד', בְּכַמָּה חוּבִין לְאוּלְפָא קְטִיגוּרָא עַל בְּנוֹי
 דְּשְׁכִינְתָּא, לֹא יִפְסִיק לְהֵהִיא נְקוּדָה, דְּאֵם יִפְסִיק, בְּגִינָה אֶסְתַּלַּק
 קוּצָא מִן ד' מִן אֶחָד, וְאַשְׁתָּאֵר אַחֵר, דְּאִיהוּ נַחֲשׁ כְּרוּךְ בְּעֶקְבוֹ,
 דְּבִגִּין חוּיָא לֹא יִפְסִיק, וְלֹא אֶסְתַּלַּק קוּצָא דְאֵת ד' מִן אֶחָד, אֲבָל
 בְּגִין עֶקְרֵב אֶסְתַּלַּק, וְאִיהוּ פּוֹסֵק וּבִרְחַ מִנִּיה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב
 (בְּרֵאשִׁית לט, יב) : וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָהּ וַיָּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

אֲדַהֲכִי הָא עוֹלִימָא דְקָא אֲזִדְמָן לְגַבִּיָּהּ, מְחַמֵּר אַחֵר בְּעִירָן, אֶמַר
 לוֹן מַהוּ וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָהּ, אֶלָּא עֶקְרֵב אִיהִי עֶקֶר ב', דְּעֶקְרֵת בֵּיתָא
 דְּשְׁכִינְתָּא, וְדָא אִיהוּ בְּגָדוֹ דְּחוּיָא דְעֵבֻדָּה זָרָה, כִּד חוּיָא אֶתִּיא
 לְאַתְחַבְּרָא עִם גּוֹף אָדָם יִשָּׁן, דְּאֶמְרֵת שְׁכָבָה עִמִּי, חֲצוּפָה זִוְנָה,
 אֶתְמַר בְּאוֹת בְּרִית וַיָּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

(כ"י נ"א : וּבְגִין דָּא אֶפְלוּ נַחֲשׁ כְּרוּךְ עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אֶף עַל
 גַּב דְּסַחִיר לָהּ לְהֵהִיא נְקוּדָה דְאֵת ד' לֹא יִפְסִיק, דְּאִי יִפְסִיק בְּגִינָה
 אֶסְתַּלַּק קוּצָא מִן ד' דְּאֶחָד וְאַשְׁתָּאֵר אַחֵר דְּאִיהוּ נַחֲשׁ כְּרוּךְ בְּגִין
 דְּחוּיָא לֹא יִפְסִיק וְלֹא אֶסְתַּלַּק, וְאִיהוּ פּוֹסֵק וּבִרְחַת מִנִּיה, אֲבָל עֶקְרֵב
 יִפְסִיק, כְּמָה דְּעֵבֵד יוֹסֵף צַדִּיקָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב וַיֵּנַח בְּגָדוֹ אֶצְלָהּ
 וַיָּנֶס וְכו'. אֲדַהֲכִי הָא עוֹלִימָא קָא אֲזִדְמָן לְגַבִּיָּהּ מְחַמֵּר בְּתַר
 בְּעִירָן, אֶמַר לוֹן מַאי וַיֵּנַח בְּגָדוֹ אֶצְלָהּ וְכו', אֶלָּא עֶקְרֵב עֶקֶר ב',
 דְּעֶקֶר בֵּיתָא דְשְׁכִינְתָּא, כִּד בְּעִיא לְאַתְחַבְּרָא עִם צַדִּיקָא צָרִיךְ

לֹא־פִסְקָא מִנִּיה, וְלֹא יִתְהַנִּי מִיְנִיה וְאֶפְלוּ [מג.] מִמְּשַׁכָּא דִּילִיה, לִךְ
 לִךְ אֲמַרִּינָן לְנִזְיָרָא סְחֹר סְחֹר לְכַרְמָא לֹא תִקְרַב הָדָא הוּא דְכִתִּיב
 וַיִּנַּח בְּגָדוֹ אֶצְלָה, מִשְׁכָּא דִּיצֵר הָרַע, וְדָא בְּגָדוֹ דְחֻיָּא עֲבוּדָה זָרָה,
 כַּד אִיהוּ קָא אֲתִיָּא לְאַתְחַבְרָא עִם צְדִיקָיָא וְאֲמָרָה שְׂכָבָה עִמִּי
 חֲצוּפָה זֹנָה, אֲתִמַּר בְּאוֹת בְּרִית וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה).

אָמְרוּ לִיה מֵאן אַנְתָּ, אָמַר לוֹן אָנָּא אִיהוּ בְרָא דְנוּנָא חֲדָא, דִּשְׁט
 בִּימָא רַבְרָבָא, וּבְלַע כָּל נוּנִין דִּימָא וְאִפִּיק לְהוֹן חַיִּים לְבָר, וּלְזַמְנִין
 אִיהוּ נָפִיק בִּיבְשֶׁתָּא, לְקִימָא בִּיה (בְּרֵאשִׁית מֵח, טז) : וַיִּדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב
 הָאָרֶץ, תְּוֹוְהוּ, אָמְרוּ לִיה, בְּתַר דְּלִית רַעוּתָךְ לְגַלְאָה מֵאן אַנְתָּ וּבְרָא
 דִּמָּאן אַנְתָּ, מֵאן אִיהוּ אֲתֵר דְּדוּכְתָךְ, אָמַר לוֹן אֲתֵר דְּדוּכְתִּי אִיהוּ
 מְגִדְלָא חֲדָא דְּפָרַח בְּאִוִּירָא, תְּוֹוְהוּ.

אָמְרוּ לִיה לָא תִימָא לָן מִדִּי, מֵאִי אִיהוּ אָבוּךְ, אָמַר לוֹן אָבָא דִּילִי
 אִיהוּ חַד נוּנָא רַבְרָבָא, דְּכַד צָחִי, אֲפִתַּח פּוּמִיָּה וּבְלַע מִיָּא דִּימָא,
 וְעַד שִׁבְעִין שָׁנִין לָא הָדַר יָמָא לְתוּקִפִּיה, וְרָזָא דְמַלְהָ יִבְטַח כִּי
 יִגִּיחַ יִרְדֵּן אֶל פִּיהוּ (אִיּוֹב מ, כג), וְאִיהוּ בָלַע כָּל כָּךְ מִן יָמָא, וְאַתּוּן לָא
 אֲשַׁתְּאֲבִתוּן מִנִּיה אֱלָא כַּד חַד, דְּאִיהוּ כ"ד סְפָרִי דְאִוִּרִיָּתָא, אִיךְ
 לָא אֲשַׁתְּמוּדְעִתוּן בִּיה.

ה אלול

בְּהֵוֹא זְמַנָּא אֲדָכֵר רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר וַדַּאי אַנְתָּ אִיהוּ בָּרָא דְרַב
הַמְנוּנָא סָבָא, חָדוּ בֵּיהּ, וְאָמְרוּ, בּוֹדַאי אִי אַנְתָּ הוּיִת בְּהַאי עֲלָמָא,
הוּיִנֵּן קָא נַחְתִּין מְסוּסוֹן דִּילָן, וְהוּיִנֵּן אֲנִן מַחְמָרִין בְּתַר בְּעִירָךְ.

אָמַר לוֹן, הֵהוּא חוּיָא דְאַתּוֹן מְגִיחִין קֶרְבָּא בֵּיהּ אִיךְ אֲשַׁתְּזַבְתּוֹן
מִנִּיהּ, דְּאִיהוּ בַלַּע וְקָטִיל, וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּאִיהוּ קָטִיל לְאָדָם
קְדָמָא, וְלִכְל דְּרִין דְּקָא אַתִּיין אַבְתְּרִיהּ, וּבִרְתָּא אִיהִי עַל מַגְדָּלָא
דְּפָרַח בְּאֹרֵא, וּמְכַרִּיזִין בְּכָל יוֹמָא בְּרַקִּיעָא, דְּכָל מָאן דְּקָטִיל
לְהַאי חוּיָא, דִּיהֲבִין לִיהּ לְאַנְתּוֹ בֵּת מֶלֶךְ פְּנִימָא מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב
לְבוּשָׁה, וְהַאי זָהָב אִיהוּ ז' יָמֵי בְּרֵאשִׁית, ה' חֲמֵשׁ אֹר, ב' אִיהִי ב'
מִן בְּרֵאשִׁית, עֲלָה אַתְמָר (שִׁיר הַשִּׁירִים ז, י) : יָפָה כְּלָבָנָה, תוֹרָה שְׂבַעֲל
פָּה קֶרְאֵן לָהּ בְּמַתִּיבְתָּא.

וּבְגִין דָּא כְּרוּזָא כְּרִיז, כַּמָּה גְּבָרִין, כַּמָּה מְאָרִי תְּרִיסִין, אַתְּכַנְשׁוּ
בְּבִי מְדַרְשָׁא, לְאַגָּחָא קֶרְבָּא עִם חוּיָא בְּגִינָה, וְכַמָּה תְּרִיסִין
אַתְּעַבִּידוּ פְּסָקוֹת בְּגִינָה דְּבִרְתָּא דְּמִלְכָּא, וַיִּפֶּן כַּה וְכַה וַיֵּרָא כִּי אֵין
אִישׁ (שְׁמוֹת ב, יב), לִית בְּהוֹן דְּקָטִיל לְחוּיָא, עַד דִּיִּיתִי הֵהוּא דְּאַתְמָר
בֵּיהּ וַיִּפֶּן כַּה וְכַה וַיֵּךְ אֶת הַמִּצְרִי, וּבְגִין דָּא אַתְמָר (בְּרֵאשִׁית מו, י) : עַד
כִּי יָבֹא שׁוֹלָה, שׁוֹלָה מִשְׁׁה, דְּאִיהִי מוֹרְשָׁה דִּילִיָּה, וּבְגִין דָּא
בְּגִינָה אַתְמָר בֵּיהּ עַד כִּי יָבֹא שׁוֹלָה, דִּילִיָּה וַדַּאי, אִיהוּ קָטִיל
לְחוּיָא.

וְל"ו יְקָה"ת עַמִּי"ם (שם), בְּגִין דְּאִיהוּ בֶּן יִצְחָר בֶּן קָה"ת בֶּן
עַמְרָם, בֶּן עֲמָא רָמָא, דְּאַתְמָר בֵּיהּ (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' כג, יז) : וּבְנֵי רַחֲבִיָּה
רַבּוּ לְמַעְלָה, וְקָטִיל לְחוּיָא, וְחִילִיָּה בִּימָא וּבִיבְשָׁתָא וּבְרַקִּיעָא,

וְכַמָּה מֵאֲרֵי קָרְבִּין אֶגְחוּ עֲמִיָּה קָרְבָּא עַל יָמָא, כַּמָּה דְּאֵת אָמַר
(תְּהִלִּים קד, כו) : שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶה לְכוֹן בְּיָמָא דְּאוֹרֵייתָא, דְּאֲנוּן אֲנִיּוֹת
עֵינֵינוּ דְּמִסְתַּכְלִין בְּאוֹרֵייתָא, וְכַמָּה אֲנִיּוֹת מְנִייהו אֶתְבְּרוּ וְנִפְלוּ
בְּיָמָא.

עַד דְּיִיתִי מוֹרְשָׁה דִּילָהּ, וְקָרַע יָמָא דְּאוֹרֵייתָא, וְסוּס וְרוֹכְבוּ רָמָה
בָּיָם, דְּאִיהוּ חוּיָא וּבֵת זוגִיָּה, דְּאִיהִי סוּסִיָּא דִּילָיָה, וְאִיהוּ אֶעְבֵּר
עָלָהּ לְיִשְׂרָאֵל דְּלֹא טַבְעִין בָּהּ, הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב (שְׁמוֹת יד, כט) : וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֶּשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם.

בְּקִדְמִיתָא בְּיָמָא בְּהָהוּא חֲמֵר, בְּפוֹרְקָנָא בְּתִרִיתָא כֻּלָּא בְּיָמָא
דְּאוֹרֵייתָא, מִטָּה דִּילָיָה דְּקָרַע בֵּיהּ יָמָא דָּא קוֹלְמוּס, בְּגִין דְּעָלִיָּה
אֶתְגַּלִּיָּא זְרוּעַ יְהו"ה, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (יִשְׁעִיָּה נג, א) : וְזְרוּעַ יְהו"ה עַל מִי
נִגְלָתָהּ.

בְּהָהוּא זְמַנָּא דְּאֶתְעֵבֵר הָהוּא חוּיָא בִּישָׂא מִן יָמָא, שְׁלִיט חוּיָא
קְדִישָׂא, וּבְהָהוּא זְמַנָּא, אֲזִלִּין אֲנִיּוֹת בְּהִבְטָחָה בְּיָמָא דְּלֹא טַבְעִין,
דְּהָא רוּחַ סַעְרָה אֶתְעֵבֵר שְׁלִטְנוּתִיהָ מִן יָמָא דְּאוֹרֵייתָא, וּבְהָהוּא
זְמַנָּא שָׁם רַמְשׁ וְאִין מִסְפָּר וְגוֹמֵר, שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶה לְכוֹן לְוִיתָן זֶה
יִצְרָתָ לְשִׁחָק בּוּ (תְּהִלִּים קד, כה-כו), וִיְהִי חֲדֵי עֲמָהוּן, הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב
(שָׁם מח, יד) : שִׁיתוּ לְבַבְכֶּם לְחִילָהּ וְגוֹמֵר, לְחוּלָה כְּתִיב.

ו אלול

וְכָלם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעֵתוֹ, דְּאִיהוּ עֵתוֹ דְּצַדִּיק, תַּתֵּן
 לָהֶם יִלְקוּטוֹן (שם קד, כח) דָּא מִנָּא, דְּאִתְמַר בֵּיה (שְׁמוֹת טז, כו) : שִׁשָּׁת
 יָמִים תִּלְקֻטוּהוּ וְגוֹמֵר, מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא דְאִיהוּ כָּלִיל
 שְׂתֵית סְטָרִין.

לוֹיִתָּן לְעִילָא דָּא צַדִּיק, דְּאִיהוּ כְּדָג [מג:] קָטָן עַל כִּיף יָמָא, נָחֵשׁ
 בָּרִיחַ, דָּא הָהוּא דְאִתְמַר בֵּיה (שְׁמוֹת כו, כח) : הַבָּרִיחַ הַתִּיכֵן בְּתוֹךְ
 הַקָּרְשִׁים, וְדָא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא דְאִתְקָרִי תִיכּוֹן, בְּגִין דְּאִיהוּ
 עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, תְּרִין גְּדַפּוּי יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, דְּמִתְמָן אֲוִרִייתָא
 אֲתִיְהִיבַת, תְּרִין קֶשֶׁקֶשׁוּי תְּרִין סְמָכִי קָשׁוּט, שְׂכִינְתָא עֲלָאָה אִיהִי
 יָמָא, שְׂכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהִי (מְשָׁלִי ל, יט) : דֶּרֶךְ אֲנִיָּה בָּלָב יָם, דְּאִיהוּ
 ל"ב אֱלֹהִי"ם דְּעוֹבְדָא דְבְּרָאשִׁית, שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר, כְּמָה דְּאִתְ
 אָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ו, ח) : וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר וְכוּ', וְאֲנוּן הַלְכוֹת
 פְּסוּקוֹת, דְּאֲנוּן (תְּהִלִּים מֵה, טו) : בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רַעוּתֶיהָ דְּשְׂכִינְתָּא.

חַיּוֹת קְטָנוֹת אֵלִין אַתּוּן דְּאֲדַנ"י, עִם גְּדוֹלוֹת אֲנוּן אַתּוּן דִּיהו"ה,
 דְּאֲנוּן מְרַכְּבוֹת דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ, אַתּוּ כְּלָהוּ חֲבַרְיָא
 לְנִשְׁקָא לִיָּה, פָּרַח וְלֹא חָזוּ לִיָּה וְלֹא מִיָּדִי.

פִּתְח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, אָבָא, וְהָא שְׁבַע יָמִים אֲנוּן, וְיָם עֲלָאָה
 אִיהוּ עַל כְּלָהוּ, וַעֲלִייהוּ אִתְמַר (דְּבָרִים לג, יט) : כִּי שְׁפַע יָמִים יִינָקוּ,
 לְמֵאן אֲנוּן יוֹנָקִים, אָמַר לִיָּה בְּרִי, שְׁבַעָה בְּשַׁבְּעָה אֲנוּן מוֹצָקוֹת,
 וְהָכִי אֲנוּן רְקִיעִים שְׁבַעָה בְּשַׁבְּעָה, וְהָכִי אֲנוּן טוּרִין שְׁבַעָה
 בְּשַׁבְּעָה, וְהָכִי אֲנוּן אֲרַעִין שְׁבַעָה בְּשַׁבְּעָה, יִשׁוּבִין שְׁבַעָה בְּשַׁבְּעָה,
 וְרַאשֵׁין דְּלָהוֹן תְּרִין, וְרָזָא דְּמִלָּה שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעָה שְׁבַעָה, וְכְּלָהוּ

זָכַר וּנְקָבָה, וּלְעִילָא חַד גָּנִיז וְטָמִיר, וְהָכִי אֲנוּן שְׁבַע כְּרִסְיִין שְׁבַעַה
בְּשִׁבְעָה, שְׁבַע הֵיכָלִין שְׁבַעַה בְּשִׁבְעָה, וְהָכִי מִמֶּנּוּן אֲנוּן שְׁבַעַה
וּשְׁבַעַה.

לְוִיתֵן דִּימָא דָּא צַדִּיק, רִישָׁא דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא, מָטִי עַד
יִמָּא שְׁבִיעָא דְּאִיהִי רִישָׁא דְּכֻלָּהוּ, וְתָרִין גְּדֻפּוּי וְתָרִין קְשָׁקְשִׁין
בְּאַרְבַּע יָמִים שְׁעוּרֵייהוּ, שְׁעוּר דְּזִנְבָא דְּחוּיָא מָטִי עַד יִמָּא
שְׁבִיעָא בְּתַרְאָה, דְּאִיהוּ כְּלִילָא שְׁבַע יָמִים, דְּעִלִּיה אֲתָמַר (תְּהֵלִים
קִיט, קסד) : שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלִיתִיהָ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי, הָא מְאָרִי תְרִיסִין קָא נַחְתִּין מְלַעִילָא,
מְלוּבָשִׁין שְׂרִיין, קְשָׁתוֹתִיהוֹן קְשָׁתִי אֵשׁ, וְרוּמְחִיהוֹן אֶשָּׁא,
וְסִיפִיהוֹן לְהָבָה, כְּלָהוּ מְאָרִי עֵינִין, בּוֹדָאי הָא מְאָרִי תְרִיסִין בְּבִי
מְדַרְשָׁא, וְאַלִין בְּהוֹן יתְעֲרוֹן לְאַגָּחָא קָרְבָּא לְעִילָא.

וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּהָא נוֹנָא רַבְרָבָא קָא אֲתִיָּא, רַב הַמְנוּנָא סָבָא, וּדְאִי
בְּכַמָּה נוֹנִין חֵיילִין קְדִישִׁין דְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים, דְּמַתְרַבִּין בִּימָא, כְּעַן
צָרִיךְ לְפַרְשָׁא לֹוֹן רֶשֶׁת, לְמַהוּי בְּרִשּׁוֹת דִּילָן, וּלְמְאָרִי תְרִיסִין מְאָנִי
קָרְבָּא, כְּעַן צָרִיךְ לְאַתְקַנָּא בְּקִירְטָא בְּאַבְנִין דְּקִירְטָא, בְּקְשָׁתָא
בְּגִירִין דְּקְשָׁתָא, בְּרוּמְחָא, בְּסִיפָא, הַחֲזִק מִגֵּן וְצִנָּה (תְּהֵלִים לֵה, ב),
דְּאִית מְאָרִי תְרִיסִין דְּאֲנוּן מְגִיחִין בְּסוּסוֹן, וְאִית אַחֲרָנִין דְּאֲנוּן
רַגְלִין, דְּעִלִּיהוּ אֲתָמַר בְּמַפְקָנוּתָא דְּגְלוּתָא דְּמַצְרָאִי, כְּשֵׁשׁ מְאוֹת
אַלְף רַגְלֵי וְגוֹמֵר (שְׁמוֹת יב, לז).

ז אלול

קם רבי שמעון פתח ואמר, שמעו הרים את ריב יהו"ה (מ"ב, ב),
מאן ריב, דא שכינתא, דאיהי ריב יהו"ה, דאיהי רבי רב, בגין
בנהא, איהי ריב ברבי ורבן ורבא, ריב ודאי בכלהו תנאים
ואמוראים, דאיהי מריבת בהון בשית סדרי משנה, בגין בעלה
דאיהו עמודא דאמצעיתא, כליל שית סדרין.

ועלייהו אתמר (ישעיה כז, ה): או יחזק במעוזי, יעשה שלום לי,
שלום יעשה לי, תרי שלמי, חד בעמודא דאמצעיתא, וחד בצדיק,
דעלייהו אתמר (שם כז, ט): שלום שלום לרחוק ולקרוב, דבגלותא
אתמר בעמודא דאמצעיתא מרחוק יהו"ה נראה לי (ירמיה לא, ב),
צדיק קרוב לה, ובגיניה אתמר (משלי כז, לה): טוב שכן קרוב מאח
רחוק.

ובגין דא שמעו הרים אלין אבהן, את ריב יהו"ה דא שכינתא,
דאיהי ריב עם אבהן, בגין דמרחקין לה מבבלה, דאנון אתקריאו
אמוראים, והאיתנים מוסדי ארץ אלין אנון תנאים, ואלין תנאים
איתנאים בהפוך [מד]. אתון, ואנון נצח והוד איתני עולם, והא
אית"ן בהפוך אתון תני"א דמסייע ליה בגלותא, ועלה אתמר
(במדבר כד, כא): איתן מושבך ושים בסלע קנה.

והאי סלע לא נפיק מינה אלא טפין טפין, זעיר שם זעיר שם (ישעיה
כח, י), וכמה מחלוקות על אלין טפין, ומאן גרים דא, המורים,
דאתמר בהון כל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה, ובגין דא
שמעו נא המורים.

וּבְגִינֵיהוּ וַיֵּךְ מֹשֶׁה אֶת הַסֵּלַע בְּמַטְהוֹ פַּעַמִּים (בַּמִּדְבָּר כ, יא), דָּאם לֹא
דְּמַחָא בָּהּ לֹא הָווּ טָרְחִין יִשְׂרָאֵל וְתַנָּאִים וְאַמּוֹרָאִין בְּאוּרֵייתָא
דְּבַעַל פֶּה דְּאִיהִי סֵלַע, אֶלֹא אֶתְמַר בּוּ (שָׁם, ח) וְדַבְּרָתָם אֶל הַסֵּלַע
וְנָתַן מִימּוֹ בְּלֹא טוֹרַח, וַיְהִיָּה מִתְקַיִּים בְּהוֹן וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד וְגוֹמַר
(יְרֵמְיָה לֹא, לג), וְהָוָה נִפְיֵק מִיָּא בְּלֹא קִשְׂיָא וּמַחְלוּקַת וּפְסִיק, בְּגִין
דְּשְׂכִינְתָּא דְּאֶתְמַר בָּהּ (שָׁם כג, כט): הֲלוֹא כֹה דְּבָרִי כָּאֵשׁ נָאִם יְהוָה
הָוָה שָׂרִי בְּפוּמִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי אוּרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאִיהִי
סֵלַע עַ"ל ס', דְּאֶנּוֹן שְׁתִּין מִסְכָּתוֹת, דְּהָכִי אִיהוּ סֵלַע עַ"ל ס'.

דְּשְׂכִינְתָּא הָוָה נָח עַל טַנְרָא, דְּבָכָל אֶתְר דְּבַעֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְמַעַבְד נִס, שְׂכִינְתָּא אֶקְדַּמַת לְהָהוּא אֶתְר, וְכִיּוֹן דְּשְׂכִינְתָּא הָוָה
תַּמָּן, לֹא הָוָה לִיָּה לְמַחָאָה בְּסֵלַע, דְּקִלְנָא הָוֹת לְשְׂכִינְתָּא דְּהָוָה
תַּמָּן דְּלֹא הָוָה לִיָּה חִילָא לְמִיָּהֵב מִיָּא, וְדָא אִיהוּ עַל אֲשֶׁר לֹא
קִדְשָׁתָם אוֹתִי (דְּבָרִים לב, נא), יַעֲזֵן לֹא הָאֱמִנְתָּם בִּי לְהַקְדִּישְׁנִי (בַּמִּדְבָּר כ,
יב).

וּבְגִין דָּא אֶסְתַּלַּק שְׂכִינְתָּא מִן הַסֵּלַע, דְּאִיהִי י' מִן מִיטְטְרוֹ"ן,
וְאַשְׁתָּאֵר מִטְטְרוֹ"ן יְבִשָּׁה, וְרָזָא דְּמִלָּה יָקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
אֶל מְקוֹם אֶחָד וְגוֹמַר (בְּרֵאשִׁית א, ט), אֶחָד אִיהִי מַלְכוּת, וְתִרְאָה
הַיְבִשָּׁה דָּא סֵלַע מִטְטְרוֹ"ן, דְּבְּגִינִיָּה אֶתְמַר (שָׁם ב, כא): וַיִּקַּח אֶחָת
מִצְלַעְתָּיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתָּנָה, מֵאִי בָשָׂר, הֵהוּא דְּאֶתְמַר בִּיָּה (שָׁם ו,
ג): בְּשִׁגְם הוּא בָשָׂר, וְעַד דְּנַחֲתִית לָהּ לֹא עָלָה הַסֵּלַע וְלֹא יְהִיב
מִימּוֹי.

ח אלול

ובתר דאסתלק האי מבועא מתמן, שליטת מרה באתרהא, הדא הוא דכתיב (שמות טו, כג): ויבאו מרתה, ורזא דמלה וימררו את חייהם בעבדה קשה וגומר (שם א, יד), דא קושיא, בחמר דא קל וחמר, והא אוקמוהו.

והכי הוו ישראל עד דאחזי לון עץ, הדא הוא דכתיב (שם טו, כה): ויורהו יהו"ה עץ וישלך אל המים וימתקו המים, ודא עץ החיים, דאתרבי על ההוא מבועא דאיהי שכינתא, י' מבועא דאשקי לאילנא דאיהו ו', והאי עץ מהלך חמש מאות שנה דאנון ה', וימתקו המים דא ה' בתראה, דאתמר בה (רות א, כ): קראן לי מרה, דשכינתא תתאה איהי מעין גנים דלית ליה פסק, טפה דאתמשכא מן מוחא, וכמה טפין אתמשכאן מניה, דאנון (תהלים מה, טו): בתולות אחריה רעותיה.

קרקפתא איהי סלע, ומבועא מלגאו דא מוחא, על אלין טפין אתמר (תהלים קכז, ה): אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם וגומר, את אויבים בשער, דאיהו תרעא דצדיק אות ברית קדש, דעלה אתמר (שם קיח, ב): זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו.

ועוד שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלין תלת יודי"ן, והאיתנים מוסדי ארץ, אלין תלת ווי"ן, דכלהו אתרמיזו בויסע ויבא ויט.

קום אלעזר ונטייל קירטא דאיהי שכינתא, וזריק מנה איהי אבן טפה קדישא, דעלה אתמר (בראשית ב, ו): ואד יעלה מן הארץ. [מד:] אסתלקת עזקא מן א' מן זרק"א, לקבלא עלה אבן יקרה דאיהי

טָפָה, וּמִיד וְהִשָּׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה, כַּד סְלִיקָתָהּ, סְלִיקָתָהּ
בְּאִמָּא, דְּאִיהוּ א' מִן אַדְנִי אֱהִי"ה, וְעַל מֵאן סְלִיקָתָהּ, עַל עֲמוּדָא
דְּאַמְצָעִיתָא דְּאִיהוּ ו', דְּאִיהִי כְּרִיכָא בִּיהַ כְּעִזְקָא בְּאַצְבָּעָא, וְסְלִיקָתָהּ
כַּד מִן אַדְנִי, דְּאַנּוּן תְּרִין דְּרוּעִין וְתְרִין שׁוּקִין, עַד דְּסְלִיק לָאֵת י'
דְּאִיהִי אֲבָא חֲכָמָה י' עֲלָאָה, בְּגִין דְּמִתְמָן אֲתִנְטִילָתָהּ, הָדָא הוּא
דְּכִתִּיב (מְשָׁלִי ג, יט): יְהו"ה בְּחֲכָמָה יָסַד אָרֶץ, וְנִטְלִית נְבִיעוּ וְשִׁקְיוֹ
מִנִּיהָ לְעִילָא, בְּקוּצָא דִּילִיהָ לְעִילָא, וּבְאַמְצָעִיתָא, וּבְקוּצָא דִּילִיהָ
לְתַתָּא, וְכַד נְחִיתָתָהּ, נְחִיתָתָהּ כָּלִילָא מִתְלַת טַפִּין, בְּהָהוּא זְמַנָּא
אֲתַמַּר בְּהָ הוּלֵךְ סְגוּלָתָא.

וְאַתְקַרִּיאתָ י' י' י' בְּתַלְתָּ יוּדִי"ן, י' עֲלָאָה אִיהִי עַל רִישָׁא דְּא',
דְּאִיהִי כְּתָר עֲלִיוֹן עַל כָּל עֲלָאִין, וְלִבְתָּר נְחִיתָתָהּ בְּאַמְצָעִיתָא וְנִטְלָא
מִתְמָן, וְלִבְתָּר נְחִיתָתָהּ לְתַתָּא בְּאַתְרָהּ י' דְּאִיהִי לְתַתָּא מִן א'.

קָם עוֹלִימָא בְּתָר טוּלָא, אָמַר רַבִּי רַבִּי הָא טָפָה קָא נְחִיתָא, טוּל
קָשָׁת בִּידָךְ, דְּאִיהוּ כְּגוּוֹנָא דְּאַצְבָּעָא וְעִזְקָא בִּיהַ, טוּל לִיהָ וּדְרָךְ
לִיהָ לְגַבָּהּ, דְּקַבִּילָתָהּ לָהּ עֲלִיהָ, דְּהָא כַּד סְלִיקָתָהּ מִתְתָּא לְעִילָא עַל
רִישָׁא דְּאֵת ו', אִיהוּ כְּרוּמָחָא ו', אֲתִאֲרַכָּת בִּיהַ כְּשִׁרְבִיטָא דְּכַכְבָּא,
וְכַד סְלִיקָתָהּ לְעִילָא שְׂרִיא עֲלָהּ י' וְאַתְעֲבִידָתָהּ ז', וְדֵאִי תִּגָּא עַל
רִישָׁא דְּסִפְרָ תוֹרָה, כִּיּוֹן דְּנְחִיתָתָהּ, צְרִיךְ לְמִדְרָךְ קָשָׁת לְגַבָּהּ דְּאִיהוּ
צְדִיק, וּמִנִּיהָ נְחִיתָתָהּ וְאַזְדְּרִיקָתָהּ בְּאַתְרָהּ.

ט אלול

וְחֶרְבָּא דְּאִיהִי טַפָּה אִיהִי חֲתִיכַת לָהּ לְתֵלַת טַפִּין, בְּגִין דְּאִזִּילַת
סְגוּלָתָא, דְּכַד נְחִיתַת עָלָה הָוָה י', וּלְבַתֵּר חֲתִיכַת לָהּ לְתֵלַת, לְמַהּוֹי
תַּגָּא וַעֲטָרָה בְּרִישָׁא דְתֵלַת אֲבָהֶן, דְּתַהֵא כְּתָר תּוֹרָה וְכְתָר כְּהוֹנָה
וְכְתָר מַלְכוּת, וְדָא רָזָא דְש' תֵּלַת תַּגִּין עָלָה.

דְּרִישָׁא דְּחֶרְבָּא אִיהִי י', גּוּפָא דְּחֶרְבָּא ו', תַּרִּין פִּיפִיּוֹת דִּילָהּ ה"ה,
נִרְתַּקָּא דִּילָהּ אֲדנ"י, וְכַד אִיהִי יְהו"ה בַּר מְשִׁכִּינְתִּיה, אִיהוּ דִּין
דְּחֲתִיךְ מִכָּל סֵטְרָא, כַּד עָאֵל בְּנִרְתַּקָּה אֲתַעֲבִיד רַחֲמִי וְלֹא חֲתִיךְ
דִּינִין, וְרָזָא דְּחֶרְבָּא בְּנִרְתַּקָּה, יֵאֵהֲדוּנָה י"י הָכִי וְדָאִי.

וּבְזִמְנָא דִּיהו"ה בַּר מְשִׁכִּינְתִּיה, אֲתַמַּר בֵּיהּ (דְּבָרִים ד', כג) : כִּי יְהו"ה
אֱלֹהֵינוּ אֵשׁ אֹכֶלֶת הוּא, דְּנָטִיל מִגְבוּרָה לְאוּקְדָא עֲלֵמָא, י'
אֲתַעֲבִיד גִּחְלָת, ו' שְׁלֵהוּבָא דְגִחְלָת, ה' ה' חַד חֲמֵשׁ גְּוֹוִנִין, תַּנְיִנָא
חֲמֵשׁ נְהוּרִין דְּנִהָרִין בְּהוֹן, וּבְזִמְנָא דְה' עֲלָאָה אֲסַתְלֶקֶת מֵה'
תַּתָּאָה, אִיהִי אֲמָרָה (שִׁיר הַשִּׁירִים א, ו) : אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת,
וּבְזִמְנָא דְּאִיהִי נִהָרָא בְּגוֹוִנָהָא, אֲתַמַּר בָּהּ (בְּרֵאשִׁית ט, טז) : וְרִאִיתִיהָ
לְזִכֹּר בְּרִית עוֹלָם.

קָמוּ תַנָּאִים וְאַמּוֹרָאִים דְּלַעֲיִלָא, וְאַמְרוּ רַבִּי רַבִּי כַּמָּה תַקִּיפָא
קִירְטָא דִּילָךְ, דִּי סְלִיקַת לָהּ עַד אֵין סוּף, וְנִחִיתַת לָהּ עַד אֵין
תַּכְלִית.

פִּתַּח כְּמִלְקָדְמִין וְאַמַּר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהו"ה, אָמַר לוֹן
אֲבָהֶן אֲבָהֶן טוֹרִין רַבְרַבִּין, שְׁמַעוּ, דְּהֵאִי אָבֶן דְּאֲתַגְזֹרֶת מֵאֲלִין
טוֹרִין דְּלָכוֹן, דְּאִיהִי כְּתָרָא בְּרִישָׁא דְכָלְהוּ, וְהָאִיתְנִים דְּאִיהִי כְּתָרָא
עַל כָּלְהוּ, אִיהִי סְלִיקַת רִיב עֲלֵיכֻן, בְּגִין בַּעֲלָהּ, דְּאִיהִי מִבּוּעָא

סְתִימָא כְּסֻלַּע, עַד דִּיִּיתִי בַּעֲלָה לָא יִהְיֵא מִימּוּי, דִּהָא לִישָׁנִין אֲנוּן
כְּפִטְיִשִׁין דְּמַחָאן בַּהֲהוּא סֻלַּע, וְלִית חַד מִנֵּיהּוּ דְאַפִּיק מִינָהּ
נְבִיעּוּ, בַּר מִבַּעֲלָה דִידַע לְאַמְשָׁכָא לָהּ.

פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, זַכָּאָה אִיהּ מֵאן דְּמַצְלִי וַיֵּדַע לְסֻלְקָא
רַעוּתִיהּ לְעִילָא, דִּהָא פִימּוּי אֲפִיק שְׁמָהּ, וְאַצְבָּעוּי כְּתָבִין רְזִין,
וְכַד סֻלְקִין שְׁמָהּ [מ.ה.], מִפִּימּוּי, כְּמָה עוֹפִין פִּתְחִין גְּדַפִּיִּהּוּ לְעִילָא
לְקַבְּלָא לֹון, וְכְמָה חִיוּן דְּמַרְכַּבְתָּא, כְּלָהּ מִזְדַּמְנִין לְגַבִּיִּהּוּ
לְנֻטְלָא לֹון, כָּל שָׁכַן אִם שְׂכִינְתָּא שְׂרִיא בְּצִלוּתִיהּ, וְאַסְתַּלְקַת
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְרָזָא דְמֶלֶךְ אִם תְּשַׁכְּבוּן בֵּין שְׂפָתַיִם (תְּהִלִּים סח
יד), אַל תִּקְרִי אִם אֶלָּא אִם, זַכָּאָה אִיהּ מֵאן דְּסֻלִּיק לָהּ בְּצִלוּתִיהּ
דְּמַצְלִי בְּשִׁפּוּי, לְעִילָא לְגַבִּי בַּעֲלָהּ.

בְּצִלוּתָא דְשַׁחֲרִית סֻלְקָא בְּשִׁמָּא דְאַתְקֵרִי א"ל, הָא"ל הַגָּדוֹל וְדָאִי,
בְּצִלוּתָא דְמִנְחָה סֻלִּיקַת בְּשִׁמָּא דְאַתְקֵרִי אֱלֹהִי"ם, בְּצִלוּתָא
דְּעֶרְבִית סֻלִּיקַת בְּשִׁמָּא דְאַתְקֵרִי יְהו"ה, וְרָזָא דְמֶלֶךְ א"ל אֱלֹהִי"ם
יְהו"ה דְּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ (שָׁם נ, א).

וְאָמְרוּ מְאִרֵּי מִתְנִיתִין, דְּצָרִיךְ בַּר נֶשׁ בְּצִלוּתִיהּ לְשָׁהוּת שְׁעָה אַחַת
קָדָם דְּמַצְלִי, וְשְׁעָה אַחַת לְבֶתֶר דְּמַצְלִי, וְרָזָא דְמֶלֶךְ דִּישָׁהּ
בְּצִלוּתִיהּ שְׁעָתָא חֲדָא, בְּגִין דְּאַתְמַר (בְּרַאשִׁית כד, כא): וְהָאִישׁ מְשַׁתָּא
לָהּ מִחֲרִישׁ, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוֹת טו, ג): יְהו"ה אִישׁ מְלַחֲמָה,
וּלְבֶתֶר דְּשָׁהּ לִיהּ בַּר נֶשׁ וְצִלִּי, אִם שְׁגוּרָה תְּפִלָּתוֹ בְּפִיו וְדָאִי
אַתְקַבֵּל צִלוּתִיהּ.

לימודי הבי"ת
ותכשיטי הבית
המשניות והזהר הקדוש
נדפסו לזכות
התורם ובני ביתו הי"ו
הקב"ה יעזור להם
שירונו נחת דקדושא
מכל צאצאים ויזכו כולם
לבריאות שלימה ולשלום
בית אמיתי ולפרנסה כשירה
אמן כן יהי רצון

הודפס
לעילוי נשמת
עומר רחמים בן
סלימה ומנחם ז"ל
נלב"ע
כ"ה שבט תשפ"ו
ת.נ.צ.ב.ה.

**זכות הדפסת בי"ת
ומשניות זהר
יכול להיות שלך או
לעילוי נשמת קרוב
משפחתך!
אלפי דפי גמרא
אלפי פרקי משנה
ותוספתא
נ"ך ודפי זהר לזכותך!**

זכות שבועית: 180 ₪

זכות חודשית: 520 ₪

להקדשות: 058-3273775

פרשת כי תצא

לפי אופק יבנאל עיר ברסלב
עיר שומרי הלשון עיר השמחה

לוח מזהר"ש

16	לימוד יומי: בבלי: חולין קח ירושלמי: בבא בתרא כד תוספתא: בבא בתרא ב נ"ך: שמואל א יד משניות: שבועות ג זהר: שמות א עמ' שז-שח	סו"ז תפילה 10:29 חצות היום 12:42 שקיעה 7:21 צה"כ לשיטת ר"ת ... 8:34	עלות השחר (72 דק) ... 4:50 נץ החמה 6:02 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:33 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:22	יום ראשון	ג
17	לימוד יומי: בבלי: חולין קט ירושלמי: בבא בתרא כה תוספתא: בבא בתרא ג נ"ך: שמואל א טו משניות: שבועות ד זהר: שמות א עמ' שנט-שס	סו"ז תפילה 10:29 חצות היום 12:42 שקיעה 7:20 צה"כ לשיטת ר"ת ... 8:33	עלות השחר (72 דק) ... 4:51 נץ החמה 6:03 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:33 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:22	יום שני	ד
18	לימוד יומי: בבלי: חולין קי ירושלמי: בבא בתרא כו תוספתא: בבא בתרא ד נ"ך: שמואל א טז משניות: שבועות ה זהר: שמות א עמ' שסא-שסב	סו"ז תפילה 10:29 חצות היום 12:42 שקיעה 7:19 צה"כ לשיטת ר"ת ... 8:32	עלות השחר (72 דק) ... 4:51 נץ החמה 6:03 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:33 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:23	יום שלישי	ה
19	לימוד יומי: בבלי: חולין קיא ירושלמי: בבא בתרא כז תוספתא: בבא בתרא ה נ"ך: שמואל א יז משניות: שבועות ו זהר: שמות א עמ' שסג-שסד	סו"ז תפילה 10:29 חצות היום 12:42 שקיעה 7:18 צה"כ לשיטת ר"ת ... 8:31	עלות השחר (72 דק) ... 4:52 נץ החמה 6:04 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:34 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:23	יום רביעי	ו
20	לימוד יומי: בבלי: חולין קיב ירושלמי: בבא בתרא כח תוספתא: בבא בתרא ו נ"ך: שמואל א יח משניות: שבועות ז זהר: שמות א עמ' שסה-שסו	סו"ז תפילה 10:29 חצות היום 12:41 שקיעה 7:17 צה"כ לשיטת ר"ת ... 8:30	עלות השחר (72 דק) ... 4:53 נץ החמה 6:05 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:34 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:23	יום חמישי	ז
21	לימוד יומי: בבלי: חולין קיג ירושלמי: בבא בתרא כט תוספתא: בבא בתרא ז נ"ך: שמואל א יט משניות: שבועות ח זהר: שמות א עמ' שסז-שסח	סו"ז תפילה 10:29 חצות היום 12:41 שקיעה 7:15 צה"כ לשיטת ר"ת ... 8:28	עלות השחר (72 דק) ... 4:53 נץ החמה 6:05 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:35 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:23	יום שישי	ח
22	לימוד יומי: בבלי: חולין קיד ירושלמי: בבא בתרא ל תוספתא: בבא בתרא ח נ"ך: שמואל א כ משניות: עדיות א זהר: שמות א עמ' שסט-שע	שבת קודש פרשת כי תצא סו"ז תפילה 10:29 חצות היום 12:41 שקיעה 7:14 צה"כ לשיטת ר"ת ... 8:27	עלות השחר (72 דק) ... 4:54 נץ החמה 6:06 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:35 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:23	שב"ק	ט

הדלקת נרות (40 דק): 6:35 (20 דק): 6:55

מוצש"ק לשיטת ר"ת: 8:27

במה מתגלית האמונה של האדם? איך ידע איפה הוא אויזו באמונה, איך הוא עובד על אמונה, איך הוא מתעלה באמונה? זה על ידי התפלה שלו!

(משיחותיו של מו"ר הרה"צ שליט"א)